

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

¹ αρχη του ευαγγελιου ιησου χριστου υιου του θεου

² ως γεγραπται εν τοις προφηταις ιδου εγω αποστελλω τον αγγελον μου προ προσωπου σου ος κατασκευασει την οδον σου εμπροσθεν σου

³ φωνη βοωντος εν τη ερημω ετοιμασατε την οδον κυριου ευθειας ποιειτε τας τριβους αυτου

⁴ εγενετο ιωαννης βαπτιζων εν τη ερημω και κηρυσσων βαπτισμα μετανοιας εις αφεσιν αμαρτιων

⁵ και εξεπορευετο προς αυτον πασα η ιουδαια χωρα και οι ιεροσολυμιται και εβαπτιζοντο παντες εν τω ιορδανη ποταμω υπ αυτου εξομολογουμενοι τας αμαρτιας αυτων

⁶ ην δε ο ιωαννης ενδεδυμενος τριχας καμηλου και ζωνην δερματινην περι την οσφυν αυτου και εσθιων ακριδας και μελι αγριον

⁷ και εκηρυσσεν λεγων ερχεται ο ισχυροτερος μου οπισω μου ου ουκ ειμι ικανος κυψασ λυσαι τον ιμαντα των υποδηματων αυτου

⁸ εγω μεν εβαπτισα υμας εν υδατι αυτοσ δε βαπτισει υμας εν πνευματι αγιω

⁹ και εγενετο εν εκειναισ ταισ ημεραισ ηλθεν ιησους απο ναζαρετ της γαλιλαιας και εβαπτισθη υπο ιωαννου εις τον ιορδανην

¹⁰ και ευθεωσ αναβαινων απο του υδατος ειδεν σχιζομενους τουσ ουρανους και το πνευμα ωσει περιστεραν καταβαινον επ αυτον

¹¹ και φωνη εγενετο εκ των ουρανων συ ει ο υιοσ μου ο αγαπητοσ εν ω ευδοκησα

¹² και ευθυσ το πνευμα αυτον εκβαλλει εις την ερημον

13 και ην εκει εν τη ερημω ημερας τεσσαρακοντα πειραζομενος υπο του σατανα και ην μετα των θηριων και οι αγγελοι διηκουνουν αυτω

14 μετα δε το παραδοθηναι τον ιωαννην ηλθεν ο ιησους εις την γαλιλαιαν κηρυσσων το ευαγγελιον της βασιλειας του θεου

15 και λεγων οτι πεπληρωται ο καιρος και ηγγικεν η βασιλεια του θεου μετανοειτε και πιστευετε εν τω ευαγγελιω

16 περιπατων δε παρα την θαλασσαν της γαλιλαιας ειδεν σιμωνα και ανδρεαν τον αδελφον αυτου του σιμωνος βαλλοντας αμφιβληστρον εν τη θαλασση ησαν γαρ αλιεις

17 και ειπεν αυτοις ο ιησους δευτε οπισω μου και ποιησω υμας γενεσθαι αλιεις ανθρωπων

18 και ευθεως αφεντες τα δικτυα αυτων ηκολουθησαν αυτω

19 και προβας εκειθεν ολιγον ειδεν ιακωβον τον του ζεβεδαιου και ιωαννην τον αδελφον αυτου και αυτοουσ εν τω πλοιω καταρτιζοντας τα δικτυα

20 και ευθεως εκαλεσεν αυτοουσ και αφεντες τον πατερα αυτων ζεβεδαιον εν τω πλοιω μετα των μισθωτων απηλθον οπισω αυτου

21 και εισπορευονται εις καπερναουμ και ευθεως τοις σαββασιν εισελθων εις την συναγωγην εδιδασκεν

22 και εξεπλησσοντο επι τη διδαχη αυτου ην γαρ διδασκων αυτοουσ ωσ εξουσιαν εχων και ουχ ωσ οι γραμματεις

23 και ην εν τη συναγωγη αυτων ανθρωπος εν πνευματι ακαθαρτω και ανεκραξεν

24 λεγων εα τι ημιν και σοι ιησου ναζαρηνε ηλθεσ απολεσαι ημασ οιδα σε τισ ει ο αγιος του θεου

25 και επετιμησεν αυτω ο ιησους λεγων φιμωθητι και

εξελθε εξ αυτου

²⁶ και σπαραξαν αυτον το πνευμα το ακαθαρτον και κραξαν φωνη μεγαλη εξηλθεν εξ αυτου

²⁷ και εθαμβηθησαν παντες ωστε συζητειν προσ εαυτους λεγοντας τι εστιν τουτο τισ η διδαχη η καινη αυτη οτι κατ εξουσιαν και τοις πνευμασιν τοις ακαθαρμοις επιτασσει και υπακουουσιν αυτω

²⁸ εξηλθεν δε η ακοη αυτου ευθυσ εις ολην την περιχωρον της γαλιλαιας

²⁹ και ευθεωσ εκ της συναγωγης εξελθοντες ηλθον εις την οικιαν σιμωνος και ανδρεου μετα ιακωβου και ιωαννου

³⁰ η δε πενθερα σιμωνος κατεκειτο πυρεσσουσα και ευθεωσ λεγουσιν αυτω περι αυτης

³¹ και προσελθων ηγειρεν αυτην κρατησας της χειρος αυτης και αφηκεν αυτην ο πυρετος ευθεωσ και διηκονει αυτοις

³² οψιασ δε γενομενης οτε εδυ ο ηλιος εφερον προσ αυτον παντας τους κακως εχοντας και τους δαιμονιζομενους

³³ και η πολις ολη επισυνηγμενη ην προσ την θυραν

³⁴ και εθεραπευσεν πολλους κακως εχοντας ποικιλιασ νοσοις και δαιμονια πολλα εξεβαλεν και ουκ ηφιεν λαλειν τα δαιμονια οτι ηδεισαν αυτον

³⁵ και πρωι εννυχον λιαν αναστας εξηλθεν και απηλθεν εις ερημον τοπον κακει προσηυχετο

³⁶ και κατεδιωξαν αυτον ο σιμων και οι μετ αυτου

³⁷ και ευροντες αυτον λεγουσιν αυτω οτι παντες σε ζητουσιν

³⁸ και λεγει αυτοις αγωμεν εις τας εχομενας κωμοπολεις ινα και εκει κηρυξω εις τουτο γαρ εξεληλυθα

³⁹ και ην κηρυσσων εν ταις συναγωγασι αυτων εις ολην την γαλιλαιαν και τα δαιμονια εκβαλλων

⁴⁰ και ερχεται προς αυτον λεπρος παρακαλων αυτον και γονυπετων αυτον και λεγων αυτω οτι εαν θελησ δυνασαι με καθαρισαι

⁴¹ ο δε ιησους σπλαγχνισθεις εκτεινας την χειρα ηψατο αυτου και λεγει αυτω θελω καθαρισθητι

⁴² και ειποντος αυτου ευθεωσ απηλθεν απ αυτου η λεπρα και εκαθαρισθη

⁴³ και εμβριμιαμενος αυτω ευθεωσ εξεβαλεν αυτον

⁴⁴ και λεγει αυτω ορα μηδενι μηδεν ειπησ αλλ υπαγε σεαυτον δειξον τω ιερει και προσενεγκε περι του καθαρισμου σου α προσεταξεν μωσησ εις μαρτυριον αυτοισ

⁴⁵ ο δε εξελθων ηρξατο κηρυσσειν πολλα και διαφημιζουν τον λογον ωστε μηκετι αυτον δυνασθαι φανερωσ εις πολιν εισελθειν αλλ εξω εν ερημοισ τοποισ ην και ηρχοντο προς αυτον πανταχοθεν

2

¹ και εισηλθεν παλιν εις καπερναουμ δι ημερων και ηκουσθη οτι εις οικον εστιν

² και ευθεωσ συνηχθησαν πολλοι ωστε μηκετι χωρειν μηδε τα προς την θυραν και ελαλει αυτοισ τον λογον

³ και ερχονται προς αυτον παραλυτικον φεροντες αιρομενον υπο τεσσαρων

⁴ και μη δυναμενοι προσεγγισαι αυτω δια τον οχλον απεστεγασαν την στεγην οπου ην και εξορυξαντες χαλωσιν τον κραββατον εφ ω ο παραλυτικος κατεκειτο

⁵ ιδων δε ο ιησους την πιστιν αυτων λεγει τω παραλυτικω τεκνον αφεωνται σοι αι αμαρτια σου

⁶ ησαν δε τινεσ των γραμματεων εκει καθημενοι και διαλογιζομενοι εν ταισ καρδιαισ αυτων

⁷ τι ουτος ουτως λαλει βλασφημιασ τισ δυναται αφιεναι αμαρτιασ ει μη εις ο θεοσ

8 και ευθεωσ επιγνουσ ο ιησουσ τω πνευματι αυτου οτι ουτωσ αυτοι διαλογιζονται εν εαυτοισ ειπεν αυτοισ τι ταυτα διαλογιζεσθε εν ταισ καρδιαισ υμων

9 τι εστιν ευκοπωτερον ειπειν τω παραλυτικω αφεωνται σου αι αμαρτιαι η ειπειν εγειραι και αρον σου τον κραββατον και περιπατει

10 ινα δε ειδητε οτι εξουσιαν εχει ο υιοσ του ανθρωπου αφιεναι επι τησ γησ αμαρτιασ λεγει τω παραλυτικω

11 σοι λεγω εγειραι και αρον τον κραββατον σου και υπαγε εισ τον οικον σου

12 και ηγερθη ευθεωσ και αρασ τον κραββατον εξηλθεν εναντιον παντων ωστε εξιστασθαι παντασ και δοξαζειν τον θεον λεγοντασ οτι ουδεποτε ουτωσ ειδομεν

13 και εξηλθεν παλιν παρα την θαλασσαν και πασ ο οχλοσ ηρχετο προσ αυτον και εδιδασκεν αυτουσ

14 και παραγων ειδεν λευι τον του αλφαιου καθημενον επι το τελωνιον και λεγει αυτω ακολουθει μοι και αναστασ ηκολουθησεν αυτω

15 και εγενετο εν τω κατακεισθαι αυτον εν τη οικια αυτου και πολλοι τελωναι και αμαρτωλοι συνανεκειντο τω ιησου και τοισ μαθηταισ αυτου ησαν γαρ πολλοι και ηκολουθησαν αυτω

16 και οι γραμματεισ και οι φαρισαιοι ιδοντεσ αυτον εσθιοντα μετα των τελωνων και αμαρτωλων ελεγον τοισ μαθηταισ αυτου τι οτι μετα των τελωνων και αμαρτωλων εσθιει και πινει

17 και ακουσασ ο ιησουσ λεγει αυτοισ ου χρειαν εχουσιν οι ισχυοντεσ ιατρου αλλ οι κακωσ εχοντεσ ουκ ηλθον καλεσαι δικαιοουσ αλλα αμαρτωλουσ εισ μετανοιαν

18 και ησαν οι μαθηται ιωαννου και οι των φαρισαιων νηστευοντεσ και ερχονται και λεγουσιν αυτω δια τι οι μαθηται ιωαννου και οι των φαρισαιων νηστεουσιν οι δε σοι μαθηται ου νηστεουσιν

19 και ειπεν αυτοις ο ιησους μη δυνανται οι υιοι του νυμφωνος εν ω ο νυμφιος μετ αυτων εστιν νηστευειν οσον χρονον μεθ εαυτων εχουσιν τον νυμφιον ου δυνανται νηστευειν

20 ελευσονται δε ημεραι οταν απαρθη απ αυτων ο νυμφιος και τοτε νηστευσουσιν εν εκειναις ταις ημεραις

21 και ουδεις επιβλημα ρακουσ αγναφου επιραπτει επι ιματιω παλαιω ει δε μη αιρει το πληρωμα αυτου το καινον του παλαιου και χειρον σχισμα γινεται

22 και ουδεις βαλλει οινον νεον εις ασκουσ παλαιουσ ει δε μη ρησσει ο οινος ο νεος τουσ ασκουσ και ο οινος εκχειται και οι ασκοι απολουνται αλλα οινον νεον εις ασκουσ καινουσ βλητεον

23 και εγενετο παραπορευεσθαι αυτον εν τοις σαββασιν δια των σποριμων και ηρξαντο οι μαθηται αυτου οδον ποιειν τιλλοντεσ τουσ σταχυασ

24 και οι φαρισαιοι ελεγον αυτω ιδε τι ποιουσιν εν τοις σαββασιν ο ουκ εξεστιν

25 και αυτοσ ελεγεν αυτοις ουδεποτε ανεγνωτε τι εποιησεν δαυιδ οτε χρειαν εσχεν και επεινασεν αυτοσ και οι μετ αυτου

26 πως εισηλθεν εις τον οικον του θεου επι αβιαθαρ αρχιερεωσ και τουσ αρτουσ της προθεσεωσ εφαγεν ουσ ουκ εξεστιν φαγειν ει μη τοις ιερευσιν και εδωκεν και τοις συν αυτω ουσιν

27 και ελεγεν αυτοις το σαββατον δια τον ανθρωπον εγενετο ουχ ο ανθρωποσ δια το σαββατον

28 ωστε κυριοσ εστιν ο υιοσ του ανθρωπου και του σαββατου

3

1 και εισηλθεν παλιν εις την συναγωγην και ην εκει ανθρωποσ εξηραμμενην εχων την χειρα

² και παρατηρουν αυτον ει τοις σαββασιν θεραπευσει αυτον ινα κατηγορησωσιν αυτου

³ και λεγει τω ανθρωπω τω εξηραμμενην εχοντι την χειρα εγειραι εις το μεσον

⁴ και λεγει αυτοις εξεστιν τοις σαββασιν αγαθοποιησαι η κακοποιησαι ψυχην σωσαι η αποκτειναι οι δε εσιωπων

⁵ και περιβλεψαμενος αυτους μετ οργησ συλλυπουμενος επι τη πωρωσει της καρδιασ αυτων λεγει τω ανθρωπω εκτεινον την χειρα σου και εξετεινεν και αποκατεσταθη η χειρ αυτου υγιησ ωσ η αλλη

⁶ και εξελθοντες οι φαρισαιοι ευθεωσ μετα των ηρωδιανων συμβουλιον εποιουν κατ αυτου οπως αυτον απολεσωσιν

⁷ και ο ιησους ανεχωρησεν μετα των μαθητων αυτου προς την θαλασσαν και πολυ πληθος απο της γαλιλαιασ ηκολουθησαν αυτω και απο της ιουδαιασ

⁸ και απο ιεροσολυμων και απο της ιδουμαιασ και περαν του ιορδανου και οι περι τυρον και σιδωνα πληθος πολυ ακουσαντες οσα εποιει ηλθον προς αυτον

⁹ και ειπεν τοις μαθηταις αυτου ινα πλοιαριον προσκαρτερη αυτω δια τον οχλον ινα μη θλιβωσιν αυτον

¹⁰ πολλουσ γαρ εθεραπευσεν ωστε επιπιπτειν αυτω ινα αυτου αφωνται οσοι ειχον μαστιγασ

¹¹ και τα πνευματα τα ακαθαρτα οταν αυτον εθεωρει προσεπιπτεν αυτω και εκραζεν λεγοντα οτι συ ει ο υιοσ του θεου

¹² και πολλα επετιμα αυτοις ινα μη φανερον αυτον ποιησωσιν

¹³ και αναβαινει εις το οροσ και προσκαλειται ουσ ηθελεν αυτοσ και απηλθον προς αυτον

¹⁴ και εποιησεν δωδεκα ινα ωσιν μετ αυτου και ινα αποστελλη αυτους κηρυσσειν

¹⁵ και εχειν εξουσιαν θεραπευειν τασ νοσουσ και

εκβαλλειν τα δαιμονια

¹⁶ και επεθηκεν τω σιμωνι ονομα πετρον

¹⁷ και ιακωβον τον του ζεβεδαιου και ιωαννην τον αδελφον του ιακωβου και επεθηκεν αυτοις ονοματα βοανεργες ο εστιν υιοι βροντης

¹⁸ και ανδρεαν και φιλιππον και βαρθολομαιον και ματθαιον και θωμαν και ιακωβον τον του αλφαιου και θαδδαιον και σιμωνα τον κανανιτην

¹⁹ και ιουδαν ισκαριωτην ος και παρεδωκεν αυτον και ερχονται εις οικον

²⁰ και συνερχεται παλιν οχλος ωστε μη δυνασθαι αυτους μητε αρτον φαγειν

²¹ και ακουσαντες οι παρ αυτου εξηλθον κρατησαι αυτον ελεγον γαρ οτι εξεστη

²² και οι γραμματεις οι απο ιεροσολυμων καταβαντες ελεγον οτι βεελζεβουλ εχει και οτι εν τω αρχοντι των δαιμονιων εκβαλλει τα δαιμονια

²³ και προσκαλεσαμενος αυτους εν παραβολαις ελεγεν αυτοις πως δυναται σατανας σαταναν εκβαλλειν

²⁴ και εαν βασιλεια εφ εαυτην μερισθη ου δυναται σταθηναι η βασιλεια εκεινη

²⁵ και εαν οικια εφ εαυτην μερισθη ου δυναται σταθηναι η οικια εκεινη

²⁶ και ει ο σατανας ανεστη εφ εαυτον και μεμερισται ου δυναται σταθηναι αλλα τελος εχει

²⁷ ουδεις δυναται τα σκευη του ισχυρου εισελθων εις την οικιαν αυτου διαρπασαι εαν μη πρωτον τον ισχυρον δηση και τοτε την οικιαν αυτου διαρπαση

²⁸ αμην λεγω υμιν οτι παντα αφεθησεται τα αμαρτηματα τοις υιοις των ανθρωπων και βλασφημιαι οσας αν βλασφημησωσιν

²⁹ ος δ αν βλασφημηση εις το πνευμα το αγιον ουκ εχει αφεσιν εις τον αιωνα αλλ ενοχος εστιν αιωνιου κρισεωσ

³⁰ οτι ελεγον πνευμα ακαθαρτον εχει

³¹ ερχονται ουν οι αδελφοι και η μητηρ αυτου και εξω εστωτες απεστειλαν προς αυτον φωνουντες αυτον

³² και εκαθητο οχλος περι αυτον ειπον δε αυτω ιδου η μητηρ σου και οι αδελφοι σου και αι αδελφαι σου εξω ζητουσιν σε

³³ και απεκριθη αυτοις λεγων τισ εστιν η μητηρ μου η οι αδελφοι μου

³⁴ και περιβλεψαμενος κυκλω τους περι αυτον καθημενους λεγει ιδε η μητηρ μου και οι αδελφοι μου

³⁵ ος γαρ αν ποιηση το θελημα του θεου ουτος αδελφος μου και αδελφη μου και μητηρ εστιν

4

¹ και παλιν ηρξατο διδασκειν παρα την θαλασσαν και συνηχθη προς αυτον οχλος πολυς ωστε αυτον εμβαντα εις το πλοιον καθησθαι εν τη θαλασση και πασ ο οχλος προς την θαλασσαν επι της γησ ην

² και εδιδασκεν αυτοουσ εν παραβολαις πολλα και ελεγεν αυτοις εν τη διδαχη αυτου

³ ακουετε ιδου εξηλθεν ο σπειρων του σπειραι

⁴ και εγενετο εν τω σπειρειν ο μεν επεσεν παρα την οδον και ηλθεν τα πετεινα και κατεφαγεν αυτο

⁵ αλλο δε επεσεν επι το πετρωδες οπου ουκ ειχεν γην πολλην και ευθεωσ εξανειλεν δια το μη εχειν βαθος γησ

⁶ ηλιου δε ανατειλαντος εκαυματισθη και δια το μη εχειν ριζαν εξηρανθη

⁷ και αλλο επεσεν εις τας ακανθασ και ανεβησαν αι ακανθαι και συνεπνιξαν αυτο και καρπον ουκ εδωκεν

⁸ και αλλο επεσεν εις την γην την καλην και εδιδου καρπον αναβαινοντα και αυξανοντα και εφερεν εν τριακοντα και εν εξηκοντα και εν εκατον

⁹ και ελεγεν ο εχων ωτα ακουειν ακουετω

10 οτε δε εγενετο καταμονασ ηρωτησαν αυτον οι περι αυτον συν τοις δωδεκα την παραβολην

11 και ελεγεν αυτοις υμιν δεδοται γνωναι το μυστηριον της βασιλειασ του θεου εκεινοις δε τοις εξω εν παραβολαις τα παντα γινεται

12 ινα βλεποντες βλεπωσιν και μη ιδωσιν και ακουοντες ακουωσιν και μη συνιωσιν μηποτε επιστρεψωσιν και αφεθη αυτοις τα αμαρτηματα

13 και λεγει αυτοις ουκ οιδατε την παραβολην ταυτην και πως πασας τας παραβολας γνωσεσθε

14 ο σπειρων τον λογον σπειρει

15 ουτοι δε εισιν οι παρα την οδον οπου σπειρεται ο λογος και οταν ακουσωσιν ευθεωσ ερχεται ο σατανας και αιρει τον λογον τον εσπαρμενον εν ταις καρδιαις αυτων

16 και ουτοι εισιν ομοιωσ οι επι τα πετρωδη σπειρομενοι οι οταν ακουσωσιν τον λογον ευθεωσ μετα χαρασ λαμβανουσιν αυτον

17 και ουκ εχουσιν ριζαν εν εαυτοις αλλα προσκαιροι εισιν ειτα γενομενης θλιψεωσ η διωγμου δια τον λογον ευθεωσ σκανδαλιζονται

18 και ουτοι εισιν οι εις τας ακανθασ σπειρομενοι οι τον λογον ακουοντες

19 και αι μεριμναι του αιωνοσ τουτου και η απατη του πλουτου και αι περι τα λοιπα επιθυμια εισπορευομεναι συμπνιγουσιν τον λογον και ακαρπος γινεται

20 και ουτοι εισιν οι επι την γην την καλην σπαρεντες οιτινες ακουουσιν τον λογον και παραδεχονται και καρποφορουσιν εν τριακοντα και εν εξηκοντα και εν εκατον

21 και ελεγεν αυτοις μητι ο λυχνος ερχεται ινα υπο τον μοδιον τεθη η υπο την κλινην ουχ ινα επι την λυχνιαν επιτεθη

22 ου γαρ εστιν τι κρυπτον ο εαν μη φανερωθη ουδε

εγενετο αποκρυφον αλλ ινα εισ φανερον ελθη

²³ ει τις εχει ωτα ακουειν ακουετω

²⁴ και ελεγεν αυτοις βλεπετε τι ακουετε εν ω μετρω μετρειτε μετρηθησεται υμιν και προστεθησεται υμιν τοις ακουουσιν

²⁵ ος γαρ αν εχη δοθησεται αυτω και ος ουκ εχει και ο εχει αρθησεται απ αυτου

²⁶ και ελεγεν ουτως εστιν η βασιλεια του θεου ωσ εαν ανθρωπος βαλη τον σπορον επι της γησ

²⁷ και καθευδη και εγειρηται νυκτα και ημεραν και ο σπορος βλαστανη και μηκυνηται ωσ ουκ οιδεν αυτοσ

²⁸ αυτοματη γαρ η γη καρποφορει πρωτον χορτον ειτα σταχυν ειτα πληρη σιτον εν τω σταχυι

²⁹ οταν δε παραδω ο καρπος ευθεωσ αποστελλει το δρεπανον οτι παρεστηκεν ο θερισμος

³⁰ και ελεγεν τινι ομοιωσωμεν την βασιλειαν του θεου η εν ποια παραβολη παραβαλωμεν αυτην

³¹ ωσ κοκκον σιναπεωσ ος οταν σπαρη επι της γησ μικροτεροσ παντων των σπερματων εστιν των επι της γησ

³² και οταν σπαρη αναβαινει και γινεται παντων των λαχανων μειζων και ποιει κλαδουσ μεγαλουσ ωστε δυνασθαι υπο την σκιαν αυτου τα πετεινα του ουρανου κατασκηνουν

³³ και τοιαυταισ παραβολαισ πολλαισ ελαλει αυτοις τον λογον καθωσ εδυναντο ακουειν

³⁴ χωρισ δε παραβολησ ουκ ελαλει αυτοις κατ ιδιαν δε τοις μαθηταισ αυτου επελυεν παντα

³⁵ και λεγει αυτοις εν εκεινη τη ημερα οψιασ γενομενησ διελθωμεν εισ το περαν

³⁶ και αφεντες τον οχλον παραλαμβανουσιν αυτον ωσ ην εν τω πλοιω και αλλα δε πλοιαρια ην μετ αυτου

³⁷ και γινεται λαιλαψ ανεμου μεγαλη τα δε κυματα επεβαλλεν εισ το πλοιον ωστε αυτο ηδη γεμιζεσθαι

³⁸ και ην αυτος επι τη πρυμνη επι το προσκεφαλαιον καθευδων και διεγειρουσιν αυτον και λεγουσιν αυτω διδασκαλε ου μελει σοι οτι απολλυμεθα

³⁹ και διεγερθεις επετιμησεν τω ανεμω και ειπεν τη θαλασση σιωπα πεφιμωσο και εκοπασεν ο ανεμος και εγενετο γαληνη μεγαλη

⁴⁰ και ειπεν αυτοις τι δειλοι εστε ουτως πως ουκ εχετε πιστιν

⁴¹ και εφοβηθησαν φοβον μεγαν και ελεγον προσ αλληλους τισ αρα ουτος εστιν οτι και ο ανεμος και η θαλασσα υπακουουσιν αυτω

5

¹ και ηλθον εις το περαν της θαλασσης εις την χωραν των γαδαρηνων

² και εξελθοντι αυτω εκ του πλοιου ευθεως απηνητησεν αυτω εκ των μνημειων ανθρωπος εν πνευματι ακαθαρτω

³ ος την κατοικησιν ειχεν εν τοις μνημασιν και ουτε αλυσεσιν ουδεις εδυνατο αυτον δησαι

⁴ δια το αυτον πολλακις πεδαισ και αλυσεσιν δεδεσθαι και διεσπασθαι υπ αυτου τας αλυσεις και τας πεδας συντετριφθαι και ουδεις αυτον ισχυεν δαμασαι

⁵ και δια παντοσ νυκτοσ και ημερασ εν τοις ορεσιν και εν τοις μνημασιν ην κραζων και κατακοπτων εαυτον λιθοις

⁶ ιδων δε τον ιησουν απο μακροθεν εδραμεν και προσεκυνησεν αυτω

⁷ και κραξασ φωνη μεγαλη ειπεν τι εμοι και σοι ιησου υιε του θεου του υψιστου ορκιζω σε τον θεον μη με βασανισησ

⁸ ελεγεν γαρ αυτω εξελθε το πνευμα το ακαθαρτον εκ του ανθρωπου

⁹ και επηρωτα αυτον τι σοι ονομα και απεκριθη λεγων λεγεων ονομα μοι οτι πολλοι εσμεν

10 και παρεκαλει αυτον πολλα ινα μη αυτους αποστειλη εξω της χωρας

11 ην δε εκει προσ τω ορει αγελη χοιρων μεγαλη βοσκομενη

12 και παρεκαλεσαν αυτον παντες οι δαιμονες λεγοντες πεμψον ημας εις τους χοιρους ινα εις αυτους εισελθωμεν

13 και επετρεψεν αυτοις ευθεωσ ο ιησους και εξελθοντα τα πνευματα τα ακαθαρτα εισηλθον εις τους χοιρους και ωρμησεν η αγελη κατα του κρημνου εις την θαλασσαν ησαν δε ωσ δισχιλιοι και επνιγοντο εν τη θαλασση

14 οι δε βοσκοντες τους χοιρους εφυγον και ανηγγειλαν εις την πολιν και εις τους αγρους και εξηλθον ιδειν τι εστιν το γεγονος

15 και ερχονται προσ τον ιησουν και θεωρουσιν τον δαιμονιζομενον καθημενον και ιματισμενον και σωφρονουντα τον εσχηκοτα τον λεγεωνα και εφοβηθησαν

16 διηγησαντο δε αυτοις οι ιδοντες πως εγενετο τω δαιμονιζομενω και περι των χοιρων

17 και ηρξαντο παρακαλειν αυτον απελθειν απο των οριων αυτων

18 και εμβαντος αυτου εις το πλοιον παρεκαλει αυτον ο δαιμονισθεις ινα η μετ αυτου

19 ο δε ιησους ουκ αφηκεν αυτον αλλα λεγει αυτω υπαγε εις τον οικον σου προσ τους σουσ και αναγγειλον αυτοις οσα σοι ο κυριος πεποιηκεν και ηλησεν σε

20 και απηλθεν και ηρξατο κηρυσσειν εν τη δεκαπολει οσα εποιησεν αυτω ο ιησους και παντες εθαυμαζον

21 και διαπερασαντος του ιησου εν τω πλοιω παλιν εις το περαν συνηχθη οχλος πολυς επ αυτον και ην παρα την θαλασσαν

22 και ιδου ερχεται εις των αρχισυναγωγων ονοματι ιαιειρος και ιδων αυτον πιπτει προσ τους ποδας αυτου

23 και παρεκαλει αυτον πολλα λεγων οτι το θυγατριον μου εσχατωσ εχει ινα ελθων επιθησ αυτη τασ χειρασ οπωσ σωθη και ζησεται

24 και απηλθεν μετ αυτου και ηκολουθει αυτω οχλος πολυσ και συνεθλιβον αυτον

25 και γυνη τισ ουσα εν ρυσει αιματοσ ετη δωδεκα

26 και πολλα παθουσα υπο πολλων ιατρων και δαπανησασα τα παρ αυτησ παντα και μηδεν ωφεληθεισα αλλα μαλλον εισ το χειρον ελθουσα

27 ακουσασα περι του ιησου ελθουσα εν τω οχλω οπισθεν ηψατο του ιματιου αυτου

28 ελεγεν γαρ οτι καν των ιματιων αυτου αφωμαι σωθησομαι

29 και ευθεωσ εξηρανθη η πηγη του αιματοσ αυτησ και εγνω τω σωματι οτι ιαται απο της μαστιγοσ

30 και ευθεωσ ο ιησουσ επιγνουσ εν εαυτω την εξ αυτου δυναμιν εξελθουσαν επιστραφεισ εν τω οχλω ελεγεν τισ μου ηψατο των ιματιων

31 και ελεγον αυτω οι μαθηται αυτου βλεπεισ τον οχλον συνθλιβοντα σε και λεγεισ τισ μου ηψατο

32 και περιεβλεπετο ιδειν την τουτο ποιησασαν

33 η δε γυνη φοβηθεισα και τρεμουσα ειδυια ο γεγονεν επ αυτη ηλθεν και προσεπεσεν αυτω και ειπεν αυτω πασαν την αληθειαν

34 ο δε ειπεν αυτη θυγατερ η πιστισ σου σεσωκεν σε υπαγε εισ ειρηνην και ισθι υγιησ απο της μαστιγοσ σου

35 ετι αυτου λαλουντοσ ερχονται απο του αρχισυναγωγου λεγοντεσ οτι η θυγατηρ σου απεθανεν τι ετι σκυλλεισ τον διδασκαλον

36 ο δε ιησουσ ευθεωσ ακουσασ τον λογον λαλουμενον λεγει τω αρχισυναγωγω μη φοβου μονον πιστευε

37 και ουκ αφηκεν ουδενα αυτω συνακολουθησαι ει μη πετρον και ιακωβον και ιωαννην τον αδελφον ιακωβου

38 και ερχεται εις τον οικον του αρχισυναγωγου και θεωρει θορυβον κλαιοντασ και αλαλαζοντασ πολλα

39 και εισελθων λεγει αυτοισ τι θορυβεισθε και κλαιετε το παιδιον ουκ απεθανεν αλλα καθευδει

40 και κατεγελων αυτου ο δε εκβαλων παντασ παραλαμβανει τον πατερα του παιδιου και την μητερα και τουσ μετ αυτου και εισπορευεται οπου ην το παιδιον ανακειμενον

41 και κρατησασ τησ χειροσ του παιδιου λεγει αυτη ταλιθα κουμι ο εστιν μεθερμηνευομενον το κορασιον σοι λεγω εγειραι

42 και ευθεωσ ανεστη το κορασιον και περιεπατει ην γαρ ετων δωδεκα και εξεστησαν εκστασει μεγαλη

43 και διεστειλατο αυτοισ πολλα ινα μηδεις γνω τουτο και ειπεν δοθηναι αυτη φαγειν

6

1 και εξηλθεν εκειθεν και ηλθεν εις την πατριδα αυτου και ακολουθουσιν αυτω οι μαθηται αυτου

2 και γενομενου σαββατου ηρξατο εν τη συναγωγη διδασκειν και πολλοι ακουοντεσ εξεπλησσοντο λεγοντεσ ποθεν τουτω ταυτα και τισ η σοφια η δοθεισα αυτω και δυναμεισ τοιαυται δια των χειρων αυτου γινονται

3 ουχ ουτοσ εστιν ο τεκτων ο υιοσ μαριασ αδελφοσ δε ιακωβου και ιωση και ιουδα και σιμωνοσ και ουκ εισιν αι αδελφαι αυτου ωδε προσ ημασ και εσκανδαλιζοντο εν αυτω

4 ελεγεν δε αυτοισ ο ιηουσοσ οτι ουκ εστιν προφητησ ατιμοσ ει μη εν τη πατριδι αυτου και εν τοισ συγγενεσιν και εν τη οικια αυτου

5 και ουκ ηδυνατο εκει ουδεμιαν δυναμιν ποιησαι ει μη ολιγοισ αρρωστοισ επιθεισ τασ χειρασ εθεραπευσεν

6 και εθαυμαζεν δια την απιστιαν αυτων και περιηγεν τασ κωμασ κυκλω διδασκων

⁷ και προσκαλείται τους δωδεκα και ηρξατο αυτους αποστελλειν δυο δυο και εδιδου αυτοισ εξουσιαν των πνευματων των ακαθαρτων

⁸ και παρηγγειλεν αυτοισ ινα μηδεν αιρωσιν εισ οδον ει μη ραβδον μονον μη πηραν μη αρτον μη εισ την ζωνην χαλκον

⁹ αλλ υποδεδεμενους σανδαλια και μη ενδυσησθε δυο χιτωνας

¹⁰ και ελεγεν αυτοισ οπου εαν εισελθητε εισ οικιαν εκει μενετε εως αν εξελθητε εκειθεν

¹¹ και οσοι αν μη δεξωνται υμας μηδε ακουσωσιν υμων εκπορευομενοι εκειθεν εκτιναξατε τον χουν τον υποκατω των ποδων υμων εισ μαρτυριον αυτοισ αμην λεγω υμιν ανεκτοτερον εσται σοδομοισ η γομορροισ εν ημερα κρισεωσ η τη πολει εκεινη

¹² και εξελθοντες εκηρυσσον ινα μετανοησωσιν

¹³ και δαιμονια πολλα εξεβαλλον και ηλειφον ελαιω πολλους αρρωστους και εθεραπευον

¹⁴ και ηκουσεν ο βασιλευσ ηρωδησ φανερον γαρ εγενετο το ονομα αυτου και ελεγεν οτι ιωαννησ ο βαπτιζων εκ νεκρων ηγερθη και δια τουτο ενεργουσιν αι δυναμεισ εν αυτω

¹⁵ αλλοι ελεγον οτι ηλιασ εστιν αλλοι δε ελεγον οτι προφητησ εστιν ωσ εισ των προφητων

¹⁶ ακουσασ δε ηρωδησ ειπεν οτι ον εγω απεκεφαλισα ιωαννην ουτοσ εστιν αυτοσ ηγερθη εκ νεκρων

¹⁷ αυτοσ γαρ ο ηρωδησ αποστειλασ εκρατησεν τον ιωαννην και εδησεν αυτον εν φυλακη δια ηρωδιαδα την γυναικα φιλιππου του αδελφου αυτου οτι αυτην εγαμησεν

¹⁸ ελεγεν γαρ ο ιωαννησ τω ηρωδη οτι ουκ εξεστιν σοι εχειν την γυναικα του αδελφου σου

¹⁹ η δε ηρωδιασ ενειχεν αυτω και ηθελεν αυτον

αποκτειναι και ουκ ηδυνατο

20 ο γαρ ηρωδης εφοβειτο τον ιωαννην ειδως αυτον ανδρα δικαιον και αγιον και συνετηρει αυτον και ακουσας αυτου πολλα εποιει και ηδεωσ αυτου ηκουεν

21 και γενομενης ημερας ευκαιρου οτε ηρωδης τοις γενεσιοις αυτου δειπνον εποιει τοις μεγαστασιν αυτου και τοις χιλιαρχοις και τοις πρωτοις της γαλιλαιας

22 και εισελθουσης της θυγατρος αυτης της ηρωδιαδος και ορχησαμενης και αρεσασησ τω ηρωδη και τοις συνανακειμενοις ειπεν ο βασιλευσ τω κορασιω αιτησον με ο εαν θελησ και δωσω σοι

23 και ωμοσεν αυτη οτι ο εαν με αιτησης δωσω σοι εωσ ημισουσ της βασιλειας μου

24 η δε εξελθουσα ειπεν τη μητρι αυτης τι αιτησομαι η δε ειπεν την κεφαλην ιωαννου του βαπτιστου

25 και εισελθουσα ευθεωσ μετα σπουδης προσ τον βασιλεα ητησατο λεγουσα θελω ινα μοι δωσ εξαυτης επι πινακι την κεφαλην ιωαννου του βαπτιστου

26 και περιλυπος γενομενος ο βασιλευσ δια τουσ ορκουσ και τουσ συνανακειμενουσ ουκ ηθελησεν αυτην αθετησαι

27 και ευθεωσ αποστειλασ ο βασιλευσ σπεκουλατορα επεταξεν ενεχθηναι την κεφαλην αυτου

28 ο δε απελθων απεκεφαλισεν αυτον εν τη φυλακη και ηνεγκεν την κεφαλην αυτου επι πινακι και εδωκεν αυτην τω κορασιω και το κορασιον εδωκεν αυτην τη μητρι αυτης

29 και ακουσαντες οι μαθηται αυτου ηλθον και ηραν το πτωμα αυτου και εθηκαν αυτο εν μνημειω

30 και συναγονται οι αποστολοι προσ τον ιησουν και απηγγειλαν αυτω παντα και οσα εποιησαν και οσα εδιδαξαν

31 και ειπεν αυτοις δευτε υμεισ αυτοι κατ ιδιαν εις ερημον τοπον και αναπαυεσθε ολιγον ησαν γαρ οι

ερχομενοι και οι υπαγοντες πολλοι και ουδε φαγειν ευκαιρουν

³² και απηλθον εις ερημον τοπον τω πλωιω κατ ιδιαν

³³ και ειδον αυτους υπαγοντας και επεγνωσαν αυτον πολλοι και πεζη απο πασων των πολεων συνεδραμον εκει και προηλθον αυτους και συνηλθον προσ αυτον

³⁴ και εξελθων ειδεν ο ιησους πολυν οχλον και εσπλαγχνισθη επ αυτοις οτι ησαν ωσ προβατα μη εχοντα ποιμενα και ηρξατο διδασκειν αυτους πολλα

³⁵ και ηδη ωρας πολλης γενομενης προσελθοντες αυτω οι μαθηται αυτου λεγουσιν οτι ερημος εστιν ο τοπος και ηδη ωρα πολλη

³⁶ απολυσον αυτους ινα απελθοντες εις τους κυκλω αγρουσ και κωμασ αγορασωσιν εαυτοις αρτους τι γαρ φαγωσιν ουκ εχουσιν

³⁷ ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις δοτε αυτοις υμεις φαγειν και λεγουσιν αυτω απελθοντες αγορασωμεν δηναριων διακοσιων αρτους και δωμεν αυτοις φαγειν

³⁸ ο δε λεγει αυτοις ποσουσ αρτους εχετε υπαγετε και ιδετε και γνοντες λεγουσιν πεντε και δυο ιχθυασ

³⁹ και επεταξεν αυτοις ανακλιναι παντασ συμποσια συμποσια επι τω χλωρω χορτω

⁴⁰ και ανεπεσον πρασαι πρασαι ανα εκατον και ανα πεντηκοντα

⁴¹ και λαβων τουσ πεντε αρτους και τουσ δυο ιχθυασ αναβλειψασ εις τον ουρανον ευλογησεν και κατεκλασεν τουσ αρτους και εδιδου τοις μαθηταισ αυτου ινα παραθωσιν αυτοις και τουσ δυο ιχθυασ εμερισεν πασιν

⁴² και εφαγον παντες και εχορτασθησαν

⁴³ και ηραν κλασματων δωδεκα κοφινουσ πληρεις και απο των ιχθυων

⁴⁴ και ησαν οι φαγοντες τουσ αρτους πεντακιςχιλιοι ανδρες

45 και ευθεωσ ηναγκασεν τουσ μαθητασ αυτου εμβηναι εισ το πλοιον και προαγειν εισ το περαν προσ βηθσαιδαν εωσ αυτοσ απολυση τον οχλον

46 και αποταξαμενοσ αυτοισ απηλθεν εισ το οροσ προσευξασθαι

47 και οψιασ γενομενησ ην το πλοιον εν μεσω της θαλασσησ και αυτοσ μονοσ επι της γησ

48 και ειδεν αυτουσ βασανιζομενουσ εν τω ελαυνειν ην γαρ ο ανεμοσ εναντιοσ αυτοισ και περι τεταρτην φυλακην της νυκτοσ ερχεται προσ αυτουσ περιπατων επι της θαλασσησ και ηθελεν παρελθειν αυτουσ

49 οι δε ιδοντεσ αυτον περιπατουντα επι της θαλασσησ εδοξαν φαντασμα ειναι και ανεκραξαν

50 παντεσ γαρ αυτον ειδον και εταραχθησαν και ευθεωσ ελαλησεν μετ αυτων και λεγει αυτοισ θαρσειτε εγω ειμι μη φοβεισθε

51 και ανεβη προσ αυτουσ εισ το πλοιον και εκοπασεν ο ανεμοσ και λιαν εκπερισσου εν εαυτοισ εξισταντο και εθαυμαζον

52 ου γαρ συνηκαν επι τοισ αρτοισ ην γαρ αυτων η καρδια πεπωρωμενη

53 και διαπερασαντεσ ηλθον επι την γην γεννησαρετ και προσωρμισθησαν

54 και εξελθοντων αυτων εκ του πλοιου ευθεωσ επιγνοντεσ αυτον

55 περιδραμοντεσ ολην την περιχωρον εκεινην ηρξαντο επι τοισ κραββατοισ τουσ κακωσ εχοντασ περιφερειν οπου ηκουον οτι εκει εστιν

56 και οπου αν εισεπορευετο εισ κωμασ η πολεισ η αγρουσ εν ταισ αγοραισ ετιθουν τουσ ασθενουντασ και παρεκαλουν αυτον ινα καν του κρασπεδου του ιματιου αυτου αψωνται και οσοι αν ηπτοντο αυτου εσωζοντο

7

¹ και συναγονται προς αυτον οι φαρισαιοι και τινες των γραμματεων ελθοντες απο ιεροσολυμων

² και ιδοντες τινας των μαθητων αυτου κοιναισ χερσιν τουτ εστιν ανιπτοις εσθιοντας αρτουσ εμεμψαντο

³ οι γαρ φαρισαιοι και παντες οι ιουδαιοι εαν μη πυγμη νιψωνται τας χειρας ουκ εσθιουσιν κρατουντες την παραδοσιν των πρεσβυτερων

⁴ και απο αγορασ εαν μη βαπτισωνται ουκ εσθιουσιν και αλλα πολλα εστιν α παρελαβον κρατειν βαπτισμουσ ποτηριων και ξεστων και χαλκιων και κλινων

⁵ επειτα επρωτωσιν αυτον οι φαρισαιοι και οι γραμματεισ δια τι οι μαθηται σου ου περιπατουσιν κατα την παραδοσιν των πρεσβυτερων αλλα ανιπτοις χερσιν εσθιουσιν τον αρτον

⁶ ο δε αποκριθεισ ειπεν αυτοισ οτι καλωσ προεφητευσεν ησαιασ περι υμων των υποκριτων ωσ γεγραπται ουτοσ ο λαοσ τοισ χειλεσιν με τιμα η δε καρδια αυτων πορρω απεχει απ εμου

⁷ ματην δε σεβονται με διδασκοντες διδασκαλιασ ενταλματα ανθρωπων

⁸ αφεντες γαρ την εντολην του θεου κρατειτε την παραδοσιν των ανθρωπων βαπτισμουσ ξεστων και ποτηριων και αλλα παρομοια τοιαυτα πολλα ποιειτε

⁹ και ελεγεν αυτοισ καλωσ αθετειτε την εντολην του θεου ινα την παραδοσιν υμων τηρησητε

¹⁰ μωσησ γαρ ειπεν τιμα τον πατερα σου και την μητερα σου και ο κακολογων πατερα η μητερα θανατω τελευτατω

¹¹ υμεισ δε λεγετε εαν ειπη ανθρωποσ τω πατρι η τη μητρι κορβαν ο εστιν δωρον ο εαν εξ εμου ωφεληθησ

¹² και ουκετι αφιετε αυτον ουδεν ποιησαι τω πατρι αυτου η τη μητρι αυτου

13 ακυρουντες τον λογον του θεου τη παραδοσει υμων η παρεδωκατε και παρομοια τοιαυτα πολλα ποιειτε

14 και προσκαλεσαμενος παντα τον οχλον ελεγεν αυτοις ακουετε μου παντες και συνιετε

15 ουδεν εστιν εξωθεν του ανθρωπου εισπορευομενον εις αυτον ο δυναται αυτον κοινωσαι αλλα τα εκπορευομενα απ αυτου εκεινα εστιν τα κοινωντα τον ανθρωπον

16 ει τις εχει ωτα ακουειν ακουετω

17 και οτε εισηλθεν εις οικον απο του οχλου επηρωτων αυτον οι μαθηται αυτου περι της παραβολης

18 και λεγει αυτοις ουτως και υμεις ασυνετοι εστε ου νοειτε οτι παν το εξωθεν εισπορευομενον εις τον ανθρωπον ου δυναται αυτον κοινωσαι

19 οτι ουκ εισπορευεται αυτου εις την καρδιαν αλλ εις την κοιλιαν και εις τον αφεδρωνα εκπορευεται καθαριζον παντα τα βρωματα

20 ελεγεν δε οτι το εκ του ανθρωπου εκπορευομενον εκεινο κοινοι τον ανθρωπον

21 εσωθεν γαρ εκ της καρδιας των ανθρωπων οι διαλογισμοι οι κακοι εκπορευονται μοιχειαι πορνειαι φονοι

22 κλοπαι πλεονεξιαι πονηριαι δολοσ ασελγεια οφθαλμοσ πονηροσ βλασφημια υπερηφανια αφροσυνη

23 παντα ταυτα τα πονηρα εσωθεν εκπορευεται και κοινοι τον ανθρωπον

24 και εκειθεν αναστας απηλθεν εις τα μεθορια τυρου και σιδωνοσ και εισελθων εις οικιαν ουδενα ηθελεν γνωνα και ουκ ηδυνηθη λαθειν

25 ακουσασα γαρ γυνη περι αυτου ησ ειχεν το θυγατριον αυτης πνευμα ακαθαρτον ελθουσα προσεπεσεν προσ τουσ ποδασ αυτου

26 ην δε η γυνη ελληνισ συραφοινικισσα τω γενει και

ηρωτα αυτον ινα το δαιμονιον εκβαλη εκ της θυγατροσ αυτησ

27 ο δε ιησους ειπεν αυτη αφεσ πρωτον χορτασθηναι τα τεκνα ου γαρ καλον εστιν λαβειν τον αρτον των τεκνων και βαλειν τοισ κυναριοισ

28 η δε απεκριθη και λεγει αυτω ναι κυριε και γαρ τα κυναρια υποκατω της τραπεζησ εσθιει απο των ψιχιων των παιδιων

29 και ειπεν αυτη δια τουτον τον λογον υπαγε εξεληλυθεν το δαιμονιον εκ της θυγατροσ σου

30 και απελθουσα εισ τον οικον αυτησ ευρεν το δαιμονιον εξεληλυθοσ και την θυγατερα βεβλημενην επι της κλινησ

31 και παλιν εξελθων εκ των οριων τυρου και σιδωνοσ ηλθεν προσ την θαλασσαν της γαλιλαιασ ανα μεσον των οριων δεκαπολεωσ

32 και φερουσιν αυτω κωφον μογγιλαλον και παρακαλουσιν αυτον ινα επιθη αυτω την χειρα

33 και απολαβομενοσ αυτον απο του οχλου κατ ιδιαν εβαλεν τουσ δακτυλουσ αυτου εισ τα ωτα αυτου και πτυσασ ηψατο της γλωσσησ αυτου

34 και αναβλεψασ εισ τον ουρανον εστεναξεν και λεγει αυτω εφραθα ο εστιν διανοιχθητι

35 και ευθεωσ διηνοιχθησαν αυτου αι ακοαι και ελυθη ο δεσμοσ της γλωσσησ αυτου και ελαλει ορθωσ

36 και διεστειλατο αυτοισ ινα μηδενι ειπωσιν οσον δε αυτοσ αυτοισ διεστελλετο μαλλον περισσοτερον εκηρυσσον

37 και υπερπερισσωσ εξεπλησσοντο λεγοντεσ καλωσ παντα πεποιηκεν και τουσ κωφουσ ποιει ακουειν και τουσ αλαλουσ λαλειν

8

1 εν εκειναισ ταισ ημεραισ παμπολλου οχλου οντοσ και

μη εχοντων τι φαγωσιν προσκαλεσαμενος ο ιησους τους μαθητας αυτου λεγει αυτοις

² σπλαγχνιζομαι επι τον οχλον οτι ηδη ημεραι τρεις προσμενουσιν μοι και ουκ εχουσιν τι φαγωσιν

³ και εαν απολυσω αυτους νηστεισ εις οικον αυτων εκλυθησονται εν τη οδω τινες γαρ αυτων μακροθεν ηκουσιν

⁴ και απεκριθησαν αυτω οι μαθηται αυτου ποθεν τουτους δυνησεται τισ ωδε χορτασαι αρτων επ ερημιας

⁵ και επηρωτα αυτους ποσουσ εχετε αρτους οι δε ειπον επτα

⁶ και παρηγγειλεν τω οχλω αναπεσειν επι της γης και λαβων τους επτα αρτους ευχαριστησας εκλασεν και εδιδου τοις μαθηταις αυτου ινα παραθωσιν και παρεθηκαν τω οχλω

⁷ και ειχον ιχθυδια ολιγα και ευλογησας ειπεν παραθειναι και αυτα

⁸ εφαγον δε και εχορτασθησαν και ηραν περισσευματα κλασματων επτα σφυριδας

⁹ ησαν δε οι φαγοντες ωσ τετρακισχιλιοι και απελυσεν αυτους

¹⁰ και ευθεωσ εμβασ εις το πλοιον μετα των μαθητων αυτου ηλθεν εις τα μερη δαλμανουθα

¹¹ και εξηλθον οι φαρισαιοι και ηρξαντο συζητειν αυτω ζητουντες παρ αυτου σημειον απο του ουρανου πειραζοντες αυτον

¹² και αναστεναξας τω πνευματι αυτου λεγει τι η γενεα αυτη σημειον επιζητει αμην λεγω υμιν ει δοθησεται τη γενεα ταυτη σημειον

¹³ και αφεισ αυτους εμβασ παλιν εις πλοιον απηλθεν εις το περαν

¹⁴ και επελαθοντο λαβειν αρτους και ει μη ενα αρτον ουκ ειχον μεθ εαυτων εν τω πλοιω

15 και διεστελλετο αυτοις λεγων ορατε βλεπετε απο της ζυμης των φαρισαιων και της ζυμης ηρωδου

16 και διελογιζοντο προς αλληλους λεγοντες οτι αρτους ουκ εχομεν

17 και γνους ο ιησους λεγει αυτοις τι διαλογιζεσθε οτι αρτους ουκ εχετε ουπω νοειτε ουδε συνιετε επι πεπωρωμενην εχετε την καρδιαν υμων

18 οφθαλμους εχοντες ου βλεπετε και ωτα εχοντες ουκ ακουετε και ου μνημονευετε

19 οτε τους πεντε αρτους εκλασα εις τους πεντακιςχιλιους ποσους κοφινους πληρεις κλασματων ηρατε λεγουσιν αυτω δωδεκα

20 οτε δε τους επτα εις τους τετρακιςχιλιους ποσων σπυριδων πληρωματα κλασματων ηρατε οι δε ειπον επτα

21 και ελεγεν αυτοις πως ου συνιετε

22 και ερχεται εις βηθσαιδαν και φερουσιν αυτω τυφλον και παρακαλουσιν αυτον ινα αυτου αφηται

23 και επιλαβομενος της χειροσ του τυφλου εξηγαγεν αυτον εξω της κωμης και πτυσας εις τα ομματα αυτου επιθεισ τας χειρας αυτω επηρωτα αυτον ει τι βλεπει

24 και αναβλεψας ελεγεν βλεπω τους ανθρωπους οτι ωσ δενδρα ορω περιπατουντας

25 ειτα παλιν επεθηκεν τας χειρας επι τουσ οφθαλμους αυτου και εποιησεν αυτον αναβλεψαι και αποκατεσταθη και ενεβλεψεν τηλαυγωσ απαντας

26 και απεστειλεν αυτον εις τον οικον αυτου λεγων μηδε εις την κωμην εισελθησ μηδε ειπησ τινη εν τη κωμη

27 και εξηλθεν ο ιησους και οι μαθηται αυτου εις τας κωμασ καισαρειασ της φιλιππου και εν τη οδω επηρωτα τουσ μαθητασ αυτου λεγων αυτοις τινα με λεγουσιν οι ανθρωποι εινα

28 οι δε απεκριθησαν ιωαννην τον βαπτιστην και αλλοι ηλιαν αλλοι δε ενα των προφητων

29 και αυτοσ λεγει αυτοις υμεις δε τινα με λεγετε εινα αποκριθεις δε ο πετροσ λεγει αυτω συ ει ο χριστοσ

30 και επετιμησεν αυτοις ινα μηδενι λεγωσιν περι αυτου

31 και ηρξατο διδασκειν αυτουσ οτι δει τον υιον του ανθρωπου πολλα παθειν και αποδοκιμασθηναι απο των πρεσβυτερων και των αρχιερεων και των γραμματεων και αποκτανθηναι και μετα τρεις ημερασ αναστηναι

32 και παρηρησια τον λογον ελαλει και προσλαβομενοσ αυτον ο πετροσ ηρξατο επιτιμαν αυτω

33 ο δε επιστραφεισ και ιδων τουσ μαθητασ αυτου επετιμησεν τω πετρω λεγων υπαγε οπισω μου σατανα οτι ου φρονεισ τα του θεου αλλα τα των ανθρωπων

34 και προσκαλεσαμενοσ τον οχλον συν τοις μαθηταισ αυτου ειπεν αυτοις οστισ θελει οπισω μου ακολουθειν απαρνησασθω εαυτον και αρατω τον σταυρον αυτου και ακολουθειτω μοι

35 οσ γαρ αν θελη την ψυχην αυτου σωσαι απολεσει αυτην οσ δ αν απολεση την εαυτου ψυχην ενεκεν εμου και του ευαγγελιου ουτοσ σωσει αυτην

36 τι γαρ ωφελησει ανθρωπον εαν κερδηση τον κοσμον ολον και ζημιωθη την ψυχην αυτου

37 η τι δωσει ανθρωποσ ανταλλαγμα της ψυχης αυτου

38 οσ γαρ εαν επαισχυνθη με και τουσ εμουσ λογουσ εν τη γενεα ταυτη τη μοιχαλιδι και αμαρτωλω και ο υιοσ του ανθρωπου επαισχυνθησεται αυτον οταν ελθη εν τη δοξη του πατροσ αυτου μετα των αγγελων των αγιων

9

1 και ελεγεν αυτοις αμην λεγω υμιν οτι εισιν τινεσ των ωδε εσθηκοτων οιτινεσ ου μη γευσωνται θανατου εωσ αν ιδωσιν την βασιλειαν του θεου εληλυθιαν εν δυναμει

2 και μεθ ημερασ εξ παραλαμβανει ο ιηουσ τον πετρον και τον ιακωβον και ιωαννην και αναφερει αυτοουσ

εις ορος υψηλον κατ ιδιαν μονουσ και μετεμορφωθη εμπροσθεν αυτων

³ και τα ιματια αυτου εγενοντο στιλβοντα λευκα λιαν ως χιων οια γναφευσ επι της γησ ου δυναται λευκαναι

⁴ και ωφθη αυτοισ ηλιασ συν μωση και ησαν συλλαλουντες τω ιησου

⁵ και αποκριθεισ ο πετροσ λεγει τω ιησου ραββι καλον εστιν ημασ ωδε ειναι και ποιησωμεν σκηνασ τρεισ σοι μιαν και μωση μιαν και ηλια μιαν

⁶ ου γαρ ηδει τι λαλησει ησαν γαρ εκφοβοι

⁷ και εγενετο νεφελη επισκιαζουσα αυτοισ και ηλθεν φωνη εκ της νεφελησ ουτοσ εστιν ο υιοσ μου ο αγαπητοσ αυτου ακουετε

⁸ και εξαπινα περιβλεψαμενοι ουκετι ουδενα ειδον αλλα τον ιησουν μονον μεθ εαυτων

⁹ καταβαινοντων δε αυτων απο του ορουσ διεστειλατο αυτοισ ινα μηδενι διηγησωνται α ειδον ει μη οταν ο υιοσ του ανθρωπου εκ νεκρων αναστη

¹⁰ και τον λογον εκρατησαν προσ εαυτουσ συζητουντες τι εστιν το εκ νεκρων αναστηναι

¹¹ και επηρωτων αυτον λεγοντες οτι λεγουσιν οι γραμματεισ οτι ηλιαν δει ελθειν πρωτον

¹² ο δε αποκριθεισ ειπεν αυτοισ ηλιασ μεν ελθων πρωτον αποκαθιστα παντα και πως γεγραπται επι τον υιον του ανθρωπου ινα πολλα παθη και εξουδενωθη

¹³ αλλα λεγω υμιν οτι και ηλιασ εληλυθεν και εποιησαν αυτω οσα ηθελησαν καθωσ γεγραπται επ αυτον

¹⁴ και ελθων προσ τουσ μαθητασ ειδεν οχλον πολυν περι αυτουσ και γραμματεισ συζητουντασ αυτοισ

¹⁵ και ευθεωσ πασ ο οχλοσ ιδων αυτον εξεθαμβηθη και προστρεχοντες ησπαζοντο αυτον

¹⁶ και επηρωτησεν τουσ γραμματεισ τι συζητειτε προσ αυτουσ

17 και αποκριθεις εις εκ του οχλου ειπεν διδασκαλε ηνεγκα τον υιον μου προς σε εχοντα πνευμα αλαλον

18 και οπου αν αυτον καταλαβη ρησσει αυτον και αφριζει και τριζει τουσ οδοντασ αυτου και ξηραινεται και ειπον τοισ μαθηταισ σου ινα αυτο εκβαλωσιν και ουκ ισχυσαν

19 ο δε αποκριθεις αυτω λεγει ω γενεα απιστοσ εωσ ποτε προς υμασ εσομαι εωσ ποτε ανεξομαι υμων φερετε αυτον προς με

20 και ηνεγκαν αυτον προς αυτον και ιδων αυτον ευθεωσ το πνευμα εσπαραξεν αυτον και πεσων επι της γησ εκυλιετο αφριζων

21 και επηρωτησεν τον πατερα αυτου ποσοσ χρονοσ εστιν ωσ τουτο γεγονεν αυτω ο δε ειπεν παιδιοθεν

22 και πολλακισ αυτον και εις το πυρ εβαλεν και εις υδατα ινα απολεση αυτον αλλ ει τι δυνασαι βοηθησον ημιν σπλαγχνισθεις εφ ημασ

23 ο δε ιησοουσ ειπεν αυτω το ει δυνασαι πιστευσαι παντα δυνατα τω πιστευοντι

24 και ευθεωσ κραξασ ο πατηρ του παιδιου μετα δακρυων ελεγεν πιστευω κυριε βοηθει μου τη απιστια

25 ιδων δε ο ιησοουσ οτι επισυντρεχει οχλοσ επετιμησεν τω πνευματι τω ακαθαρτω λεγων αυτω το πνευμα το αλαλον και κωφον εγω σοι επιτασσω εξελθε εξ αυτου και μηκετι εισελθησ εις αυτον

26 και κραξαν και πολλα σπαραξαν αυτον εξηλθεν και εγενετο ωσει νεκροσ ωστε πολλουσ λεγειν οτι απεθανεν

27 ο δε ιησοουσ κρατησασ αυτον της χειροσ ηγειρεν αυτον και ανεστη

28 και εισελθοντα αυτον εις οικον οι μαθηται αυτου επηρωτων αυτον κατ ιδιαν οτι ημεισ ουκ ηδυνηθημεν εκβαλειν αυτο

29 και ειπεν αυτοισ τουτο το γενοσ εν ουδενι δυναται

εξελθειν ει μη εν προσευχη και νηστεια

³⁰ και εκειθεν εξελθοντες παρεπορευοντο δια της γαλιλαιας και ουκ ηθελεν ινα τις γνω

³¹ εδιδασκεν γαρ τους μαθητας αυτου και ελεγεν αυτοις οτι ο υιος του ανθρωπου παραδιδοται εις χειρας ανθρωπων και αποκτενουσιν αυτον και αποκτανθεις τη τριτη ημερα αναστησεται

³² οι δε ηγνοουν το ρημα και εφοβουντο αυτον επερωτησαι

³³ και ηλθεν εις καπερναουμ και εν τη οικια γενομενος επηρωτα αυτους τι εν τη οδω προς εαυτους διελογιζεσθε

³⁴ οι δε εσιωπων προς αλληλους γαρ διελεχθησαν εν τη οδω τις μειζων

³⁵ και καθισας εφωνησεν τους δωδεκα και λεγει αυτοις ει τις θελει πρωτος ειναι εσται παντων εσχατος και παντων διακονος

³⁶ και λαβων παιδιον εστησεν αυτο εν μεσω αυτων και εναγκαλισαμενος αυτο ειπεν αυτοις

³⁷ ος εαν εν των τοιουτων παιδιων δεξηται επι τω ονοματι μου εμε δεχεται και ος εαν εμε δεξηται ουκ εμε δεχεται αλλα τον αποστειλαντα με

³⁸ απεκριθη δε αυτω ιωαννης λεγων διδασκαλε ειδομεν τινα τω ονοματι σου εκβαλλοντα δαιμονια ος ουκ ακολουθει ημιν και εκωλυσαμεν αυτον οτι ουκ ακολουθει ημιν

³⁹ ο δε ιησους ειπεν μη κωλυετε αυτον ουδεις γαρ εστιν ος ποιησει δυναμιν επι τω ονοματι μου και δυνησεται ταχυ κακολογησαι με

⁴⁰ ος γαρ ουκ εστιν καθ υμων υπερ υμων εστιν

⁴¹ ος γαρ αν ποτιση υμας ποτηριον υδατος εν ονοματι μου οτι χριστου εστε αμην λεγω υμιν ου μη απολεση τον μισθον αυτου

⁴² και ος εαν σκανδαλιση ενα των μικρων των

πιστευοντων εις εμε καλον εστιν αυτω μαλλον ει περικειται λιθος μυλικος περι τον τραχηλον αυτου και βεβληται εις την θαλασσαν

⁴³ και εαν σκανδαλιζη σε η χειρ σου αποκοψον αυτην καλον σοι εστιν κυλλον εις την ζωην εισελθειν η τας δυο χειρας εχοντα απελθειν εις την γεενναν εις το πυρ το ασβεστον

⁴⁴ οπου ο σκωληξ αυτων ου τελευτα και το πυρ ου σβεννυται

⁴⁵ και εαν ο πους σου σκανδαλιζη σε αποκοψον αυτον καλον εστιν σοι εισελθειν εις την ζωην χωλον η τους δυο ποδας εχοντα βληθηναι εις την γεενναν εις το πυρ το ασβεστον

⁴⁶ οπου ο σκωληξ αυτων ου τελευτα και το πυρ ου σβεννυται

⁴⁷ και εαν ο οφθαλμος σου σκανδαλιζη σε εκβαλε αυτον καλον σοι εστιν μονοφθαλμον εισελθειν εις την βασιλειαν του θεου η δυο οφθαλμους εχοντα βληθηναι εις την γεενναν του πυρος

⁴⁸ οπου ο σκωληξ αυτων ου τελευτα και το πυρ ου σβεννυται

⁴⁹ πασ γαρ πυρι αλισθησεται και πασα θυσια αλι αλισθησεται

⁵⁰ καλον το αλας εαν δε το αλας αναλον γενηται εν τινι αυτο αρτυσετε εχετε εν εαυτοις αλας και ειρηνευετε εν αλληλοις

10

¹ κακειθεν αναστας ερχεται εις τα ορια της ιουδαιας δια του περαν του ιορδανου και συμπορευονται παλιν οχλοι προς αυτον και ωσ ειωθει παλιν εδιδασκεν αυτους

² και προσελθοντες φαρισαιοι επηρωτησαν αυτον ει εξεστιν ανδρι γυναικα απολυσαι πειραζοντες αυτον

3 ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις τι υμιν ενετειλατο μωσησ
4 οι δε ειπον μωσησ επετρεψεν βιβλιον αποστασιου
γραψαι και απολυσαι

5 και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτοις προς την
σκληροκαρδιαν υμων εγραψεν υμιν την εντολην ταυτην

6 απο δε αρχησ κτισεωσ αρσεν και θηλυ εποιησεν
αυτους ο θεοσ

7 ενεκεν τουτου καταλειψει ανθρωποσ τον πατερα
αυτου και την μητερα και προσκολληθησεται προς την
γυναικα αυτου

8 και εσονται οι δυο εισ σαρκα μιαν ωστε ουκετι εισιν
δυο αλλα μια σαρξ

9 ο ουν ο θεοσ συνεζευξεν ανθρωποσ μη χωριζετω

10 και εν τη οικια παλιν οι μαθηται αυτου περι του
αυτου επηρωτησαν αυτον

11 και λεγει αυτοις οσ εαν απολυση την γυναικα αυτου
και γαμηση αλλην μοιχαται επ αυτην

12 και εαν γυνη απολυση τον ανδρα αυτησ και γαμηθη
αλλω μοιχαται

13 και προσεφερον αυτω παιδια ινα αψηται αυτων οι δε
μαθηται επιτιμων τοις προσφερουσιν

14 ιδων δε ο ιησους ηγανακτησεν και ειπεν αυτοις
αφετε τα παιδια ερχεσθαι προς με μη κωλυετε αυτα των
γαρ τοιουτων εστιν η βασιλεια του θεου

15 αμην λεγω υμιν οσ εαν μη δεξηται την βασιλειαν του
θεου ωσ παιδιον ου μη εισελθη εισ αυτην

16 και εναγκαλισαμενοσ αυτα τιθεισ τασ χειρασ επ αυτα
ευλογει αυτα

17 και εκπορευομενου αυτου εισ οδον προσδραμων εισ
και γονυπετησασ αυτον επηρωτα αυτον διδασκαλε αγαθε
τι ποιησω ινα ζωην αιωνιον κληρονομησω

18 ο δε ιησους ειπεν αυτω τι με λεγεισ αγαθον ουδεισ
αγαθοσ ει μη εισ ο θεοσ

19 τας εντολας οιδας μη μοιχευσης μη φονευσης μη κλεψης μη ψευδομαρτυρησης μη αποστερησης τιμα τον πατερα σου και την μητερα

20 ο δε αποκριθεις ειπεν αυτω διδασκαλε ταυτα παντα εφυλαξαμην εκ νεοτητος μου

21 ο δε ιησους εμβλεψας αυτω ηγαπησεν αυτον και ειπεν αυτω εν σοι υστερει υπαγε οσα εχεις πωλησον και δος πτωχοις και εξεις θησαυρον εν ουρανω και δευρο ακολουθει μοι αρas τον σταυρον

22 ο δε στυγνασας επι τω λογω απηλθεν λυπουμενος ην γαρ εχων κτηματα πολλα

23 και περιβλεψαμενος ο ιησους λεγει τοις μαθηταις αυτου πως δυσκολωσ οι τα χρηματα εχοντες εις την βασιλειαν του θεου εισελευσονται

24 οι δε μαθηται εθαμβουντο επι τοις λογοις αυτου ο δε ιησους παλιν αποκριθεις λεγει αυτοις τεκνα πως δυσκολον εστιν τους πεποιθοτας επι χρημασιν εις την βασιλειαν του θεου εισελθειν

25 ευκοπωτερον εστιν καμηλον δια της τρυμαλιας της ραφιδος εισελθειν η πλουσιον εις την βασιλειαν του θεου εισελθειν

26 οι δε περισσως εξεπλησσοντο λεγοντες προς εαυτους και τις δυναται σωθηναι

27 εμβλεψας δε αυτοις ο ιησους λεγει παρα ανθρωποις αδυνατον αλλ ου παρα θεω παντα γαρ δυνατα εστιν παρα τω θεω

28 ηρξατο ο πετρος λεγειν αυτω ιδου ημεις αφηκαμεν παντα και ηκολουθησαμεν σοι

29 αποκριθεις ο ιησους ειπεν αμην λεγω υμιν ουδεις εστιν ος αφηκεν οικιαν η αδελφους η αδελφας η πατερα η μητερα η γυναικα η τεκνα η αγρους ενεκεν εμου και ενεκεν του ευαγγελιου

30 εαν μη λαβη εκατονταπλασιονα νυν εν τω καιρω

τουτω οικιασ και αδελφουσ και αδελφασ και μητερασ και τεκνα και αγρουσ μετα διωγμων και εν τω αιωνι τω ερχομενω ζωην αιωνιον

³¹ πολλοι δε εσονται πρωτοι εσχατοι και εσχατοι πρωτοι

³² ησαν δε εν τη οδω αναβαινοντες εις ιεροσολυμα και ην προαγων αυτους ο ιησους και εθαμβουντο και ακολουθουντες εφοβουντο και παραλαβων παλιν τους δωδεκα ηρξατο αυτοισ λεγειν τα μελλοντα αυτω συμβαινειν

³³ οτι ιδου αναβαινομεν εις ιεροσολυμα και ο υιοσ του ανθρωπου παραδοθησεται τοισ αρχιερευσιν και γραμματευσιν και κατακρινουσιν αυτον θανατω και παραδωσουσιν αυτον τοισ εθνεσιν

³⁴ και εμπαιξουσιν αυτω και μαστιγωσουσιν αυτον και εμπτυσουσιν αυτω και αποκτενουσιν αυτον και τη τριτη ημερα αναστησεται

³⁵ και προσπορευονται αυτω ιακωβος και ιωαννης οι υιοι ζεβεδαιου λεγοντες διδασκαλε θελομεν ινα ο εαν αιτησωμεν ποιησθ ημιν

³⁶ ο δε ειπεν αυτοισ τι θελετε ποιησαι με υμιν

³⁷ οι δε ειπον αυτω δος ημιν ινα εις εκ δεξιων σου και εις εξ ευωνυμων σου καθισωμεν εν τη δοξη σου

³⁸ ο δε ιησους ειπεν αυτοισ ουκ οιδατε τι αιτεισθε δυνασθε πειν το ποτηριον ο εγω πινω και το βαπτισμα ο εγω βαπτιζομαι βαπτισθηναι

³⁹ οι δε ειπον αυτω δυναμεθα ο δε ιησους ειπεν αυτοισ το μεν ποτηριον ο εγω πινω πιεσθε και το βαπτισμα ο εγω βαπτιζομαι βαπτισθησεσθε

⁴⁰ το δε καθισαι εκ δεξιων μου και εξ ευωνυμων ουκ εστιν εμον δουναι αλλ οισ ητοιμασται

⁴¹ και ακουσαντες οι δεκα ηρξαντο αγανακτειν περι ιακωβου και ιωαννου

⁴² ο δε ιησους προσκαλεσαμενοσ αυτους λεγει

αυτοις οιδατε οτι οι δοκουντες αρχειν των εθνων κατακυριευουσιν αυτων και οι μεγαλοι αυτων κατεξουσιαζουσιν αυτων

⁴³ ουχ ουτως δε εσται εν υμιν αλλ ος εαν θελη γενεσθαι μεγας εν υμιν εσται υμων διακονος

⁴⁴ και ος εαν θελη υμων γενεσθαι πρωτος εσται παντων δουλος

⁴⁵ και γαρ ο υιος του ανθρωπου ουκ ηλθεν διακονηθηναι αλλα διακονησαι και δουναι την ψυχην αυτου λυτρον αντι πολλων

⁴⁶ και ερχονται εις ιεριχω και εκπορευομενου αυτου απο ιεριχω και των μαθητων αυτου και οχλου ικανου υιος τιμαιου βαρτιμαιος ο τυφλος εκαθητο παρα την οδον προσαιτων

⁴⁷ και ακουσας οτι ιησους ο ναζωραιος εστιν ηρξατο κραζειν και λεγειν ο υιος δαυιδ ιησου ελεησον με

⁴⁸ και επετιμων αυτω πολλοι ινα σιωπηση ο δε πολλω μαλλον εκραζεν υιε δαυιδ ελεησον με

⁴⁹ και στας ο ιησους ειπεν αυτον φωνηθηναι και φωνουσιν τον τυφλον λεγοντες αυτω θαρσει εγειραι φωνει σε

⁵⁰ ο δε αποβαλων το ιματιον αυτου αναστας ηλθεν προσ τον ιησουν

⁵¹ και αποκριθεις λεγει αυτω ο ιησους τι θελεις ποιησω σοι ο δε τυφλος ειπεν αυτω ραββουνι ινα αναβλεψω

⁵² ο δε ιησους ειπεν αυτω υπαγε η πιστις σου σεσωκεν σε και ευθεως ανεβλεψεν και ηκολουθει τω ιησου εν τη οδω

11

¹ και οτε εγγιζουσιν εις ιερουσαλημ εις βηθσφαγη και βηθανιαν προσ το ορος των ελαιων αποστελλει δυο των μαθητων αυτου

² και λεγει αυτοις υπαγετε εις την κωμην την κατεναντι υμων και ευθεωσ εισπορευομενοι εις αυτην ευρησετε πωλον δεδεμενον εφ ον ουδεις ανθρωπων κεκαθικεν λυσαντες αυτον αγαγετε

³ και εαν τις υμιν ειπη τι ποιειτε τουτο ειπατε οτι ο κυριος αυτου χρειαν εχει και ευθεωσ αυτον αποστελλει ωδε

⁴ απηλθον δε και ευρον πωλον δεδεμενον προς την θυραν εξω επι του αμφοδου και λουσιν αυτον

⁵ και τινεσ των εκει εστηκοτων ελεγον αυτοις τι ποιειτε λυοντες τον πωλον

⁶ οι δε ειπον αυτοις καθωσ εντειλατο ο ιησους και αφηκαν αυτους

⁷ και ηγαγον τον πωλον προς τον ιησουν και επεβαλον αυτω τα ιματια αυτων και εκαθισεν επ αυτω

⁸ πολλοι δε τα ιματια αυτων εστρωσαν εις την οδον αλλοι δε στοιβαδας εκοπτον εκ των δενδρων και εστρωννυον εις την οδον

⁹ και οι προαγοντες και οι ακολουθουντες εκραζον λεγοντες ωσαννα ευλογημενος ο ερχομενος εν ονοματι κυριου

¹⁰ ευλογημενη η ερχομενη βασιλεια εν ονοματι κυριου του πατροσ ημων δαυιδ ωσαννα εν τοις υψιστοις

¹¹ και εισηλθεν εις ιεροσολυμα ο ιησους και εις το ιερον και περιβλεψαμενος παντα οψιασ ηδη ουσησ της ωρασ εξηλθεν εις βηθανιαν μετα των δωδεκα

¹² και τη επαυριον εξελθοντων αυτων απο βηθανιασ επεινασεν

¹³ και ιδων συκην μακροθεν εχουσαν φυλλα ηλθεν ει αρα ευρησει τι εν αυτη και ελθων επ αυτην ουδεν ευρεν ει μη φυλλα ου γαρ ην καιροσ συκων

¹⁴ και αποκριθεισ ο ιησους ειπεν αυτη μηκετι εκ σου εις τον αιωνα μηδεις καρπον φαγοι και ηκουον οι μαθηται αυτου

15 και ερχονται εις ιεροσολυμα και εισελθων ο ιησους εις το ιερον ηρξατο εκβαλλειν τουσ πωλουντας και αγοραζοντας εν τω ιερω και τασ τραπεζασ των κολλυβιστων και τασ καθεδρασ των πωλουντων τασ περιστερασ κατεστρεψεν

16 και ουκ ηφιεν ινα τισ διενεγκη σκευος δια του ιερου

17 και εδιδασκεν λεγων αυτοις ου γεγραπται οτι ο οικος μου οικος προσευχης κληθησεται πασιν τοις εθνεσιν υμεις δε εποιησατε αυτον σπηλαιον ληστων

18 και ηκουσαν οι γραμματεισ και οι αρχιερισ και εξητουν πως αυτον απολεσωσιν εφοβουντο γαρ αυτον οτι πασ ο οχλος εξεπλησσετο επι τη διδαχη αυτου

19 και οτε οψε εγενετο εξεπορευετο εξω της πολεωσ

20 και πρωι παραπορευομενοι ειδον την συκην εξηραμμενην εκ ριζων

21 και αναμνησθεισ ο πετροσ λεγει αυτω ραββι ιδε η συκη ην κατηρασω εξηρανται

22 και αποκριθεισ ο ιησους λεγει αυτοις εχετε πιστιν θεου

23 αμην γαρ λεγω υμιν οτι οσ αν ειπη τω ορει τουτω αρθητι και βληθητι εις την θαλασσαν και μη διακριθη εν τη καρδια αυτου αλλα πιστευση οτι α λεγει γινεται εσται αυτω ο εαν ειπη

24 δια τουτο λεγω υμιν παντα οσα αν προσευχομενοι αιτησθε πιστευετε οτι λαμβανετε και εσται υμιν

25 και οταν στηκητε προσευχομενοι αφιετε ει τι εχετε κατα τινος ινα και ο πατηρ υμων ο εν τοις ουρανοις αφη υμιν τα παραπτωματα υμων

26 ει δε υμεις ουκ αφιετε ουδε ο πατηρ υμων ο εν τοις ουρανοις αφησει τα παραπτωματα υμων

27 και ερχονται παλιν εις ιεροσολυμα και εν τω ιερω περιπατουντος αυτου ερχονται προσ αυτον οι αρχιερισ και οι γραμματεισ και οι πρεσβυτεροι

28 και λεγουσιν αυτω εν ποια εξουσια ταυτα ποιεις και τις σοι την εξουσιαν ταυτην εδωκεν ινα ταυτα ποιησ

29 ο δε ιησους αποκριθεις ειπεν αυτοις επερωτησω υμας και εγω ενα λογον και αποκριθητε μοι και ερω υμιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιω

30 το βαπτισμα ιωαννου εξ ουρανου ην η εξ ανθρωπων αποκριθητε μοι

31 και ελογιζοντο προς εαυτους λεγοντες εαν ειπωμεν εξ ουρανου ερει δια τι ουν ουκ επιστευσατε αυτω

32 αλλ ειπωμεν εξ ανθρωπων εφοβουντο τον λαον απαντες γαρ ειχον τον ιωαννην οτι οντως προφητης ην

33 και αποκριθεντες λεγουσιν τω ιησου ουκ οιδαμεν και ο ιησους αποκριθεις λεγει αυτοις ουδε εγω λεγω υμιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιω

12

1 και ηρξατο αυτοις εν παραβολαις λεγειν αμπελωνα εφυτευσεν ανθρωπος και περιεθηκεν φραγμα και ωρυξεν υποληνιον και ωκοδομησεν πυργον και εξεδото αυτον γεωργοις και απεδημησεν

2 και απεστειλεν προς τους γεωργους τω καιρω δουλον ινα παρα των γεωργων λαβη απο του καρπου του αμπελωνος

3 οι δε λαβοντες αυτον εδειραν και απεστειλαν κενον

4 και παλιν απεστειλεν προς αυτους αλλον δουλον κακεινον λιθοβολησαντες εκεφαλαιωσαν και απεστειλαν ητιμωμενον

5 και παλιν αλλον απεστειλεν κακεινον απεκτειναν και πολλους αλλους τους μεν δερνοντες τους δε αποκτενοντες

6 ετι ουν ενα υιον εχων αγαπητον αυτου απεστειλεν και αυτον προς αυτους εσχατον λεγων οτι εντραπησονται τον υιον μου

⁷ εκείνοι δε οι γεωργοί ειπον προς εαυτους οτι ουτος εστιν ο κληρονομος δευτε αποκτεινωμεν αυτον και ημων εσται η κληρονομια

⁸ και λαβοντες αυτον απεκτειναν και εξεβαλον εξω του αμπελωνος

⁹ τι ουν ποιησει ο κυριος του αμπελωνος ελευσεται και απολεσει τους γεωργους και δωσει τον αμπελωνα αλλοις

¹⁰ ουδε την γραφην ταυτην ανεγνωτε λιθον ον απεδοκιμασαν οι οικοδομουντες ουτος εγενηθη εις κεφαλην γωνιας

¹¹ παρα κυριου εγενετο αυτη και εστιν θαυμαστη εν οφθαλμοις ημων

¹² και εξητουν αυτον κρατησαι και εφοβηθησαν τον οχλον εγνωσαν γαρ οτι προς αυτους την παραβολην ειπεν και αφεντες αυτον απηλθον

¹³ και αποστελλουσιν προς αυτον τινας των φαρισαιων και των ηρωδιανων ινα αυτον αγρευσωσιν λογω

¹⁴ οι δε ελθοντες λεγουσιν αυτω διδασκαλε οιδαμεν οτι αληθης ει και ου μελει σοι περι ουδενος ου γαρ βλεπεις εις προσωπον ανθρωπων αλλ επ αληθειας την οδον του θεου διδασκεις εξεστιν κησον καισαρι δουναι η ου

¹⁵ δωμεν η μη δωμεν ο δε ειδως αυτων την υποκρισιν ειπεν αυτοις τι με πειραζετε φερετε μοι δηναριον ινα ιδω

¹⁶ οι δε ηνεγκαν και λεγει αυτοις τινος η εικων αυτη και η επιγραφη οι δε ειπον αυτω καισαρος

¹⁷ και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτοις αποδοτε τα καισαρος καισαρι και τα του θεου τω θεω και εθαυμασαν επ αυτω

¹⁸ και ερχονται σαδδουκαιοι προς αυτον οιτινες λεγουσιν αναστασιν μη εινα και επηρωτησαν αυτον λεγοντες

¹⁹ διδασκαλε μωσης εγραψεν ημιν οτι εαν τινος αδελφος αποθανη και καταλιπη γυναικα και τεκνα μη

αφη ινα λαβη ο αδελφος αυτου την γυναικα αυτου και εξαναστηση σπερμα τω αδελφω αυτου

²⁰ επτα αδελφοι ησαν και ο πρωτος ελαβεν γυναικα και αποθνησκων ουκ αφηκεν σπερμα

²¹ και ο δευτερος ελαβεν αυτην και απεθανεν και ουδε αυτος αφηκεν σπερμα και ο τριτος ωσαυτωσ

²² και ελαβον αυτην οι επτα και ουκ αφηκαν σπερμα εσχατη παντων απεθανεν και η γυνη

²³ εν τη αναστασει οταν αναστωσιν τινος αυτων εσται γυνη οι γαρ επτα εσχον αυτην γυναικα

²⁴ και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτοις ου δια τουτο πλανασθε μη ειδοτεσ τασ γραφασ μηδε την δυναμιν του θεου

²⁵ οταν γαρ εκ νεκρων αναστωσιν ουτε γαμουσιν ουτε γαμισκονται αλλ εισιν ωσ αγγελοι οι εν τοις ουρανοις

²⁶ περι δε των νεκρων οτι εγειρονται ουκ ανεγνωτε εν τη βιβλω μωσεωσ επι του βατου ωσ ειπεν αυτω ο θεοσ λεγων εγω ο θεοσ αβρααμ και ο θεοσ ισαακ και ο θεοσ ιακωβ

²⁷ ουκ εστιν ο θεοσ νεκρων αλλα θεοσ ζωντων υμεισ ουν πολυ πλανασθε

²⁸ και προσελθων εις των γραμματεων ακουσασ αυτων συζητουντων ειδωσ οτι καλωσ αυτοις απεκριθη επηρωτησεν αυτον ποια εστιν πρωτη παντων εντολη

²⁹ ο δε ιησους απεκριθη αυτω οτι πρωτη παντων των εντολων ακουε ισραηλ κυριοσ ο θεοσ ημων κυριοσ εις εστιν

³⁰ και αγαπησεισ κυριον τον θεον σου εξ ολησ τησ καρδιασ σου και εξ ολησ τησ ψυχης σου και εξ ολησ τησ διανοιασ σου και εξ ολησ τησ ισχυοσ σου αυτη πρωτη εντολη

³¹ και δευτερα ομοια αυτη αγαπησεισ τον πλησιον σου ωσ σεαυτον μειζων τουτων αλλη εντολη ουκ εστιν

³² και ειπεν αυτω ο γραμματευσ καλωσ διδασκαλε επ

αληθειας ειπασ οτι εις εστιν και ουκ εστιν αλλος πλην αυτου

³³ και το αγαπαν αυτον εξ ολησ τησ καρδιασ και εξ ολησ τησ συνεσεωσ και εξ ολησ τησ ψυχης και εξ ολησ τησ ισχυοσ και το αγαπαν τον πλησιον ωσ εαυτον πλειον εστιν παντων των ολοκαυτωματων και θυσιων

³⁴ και ο ιησους ιδων αυτον οτι νουνεχωσ απεκριθη ειπεν αυτω ου μακραν ει απο της βασιλειασ του θεου και ουδεις ουκετι ετολμα αυτον επερωτησαι

³⁵ και αποκριθεις ο ιησους ελεγεν διδασκων εν τω ιερω πωσ λεγουσιν οι γραμματεισ οτι ο χριστοσ υιοσ εστιν δαυιδ

³⁶ αυτοσ γαρ δαυιδ ειπεν εν πνευματι αγιω λεγει ο κυριοσ τω κυριω μου καθου εκ δεξιων μου εωσ αν θω τουσ εχθρουσ σου υποποδιον των ποδων σου

³⁷ αυτοσ ουν δαυιδ λεγει αυτον κυριον και ποθεν υιοσ αυτου εστιν και ο πολυσ οχλοσ ηκουεν αυτου ηδεωσ

³⁸ και ελεγεν αυτοισ εν τη διδαχη αυτου βλεπετε απο των γραμματεων των θελοντων εν στολαισ περιπατειν και ασπασμουσ εν ταισ αγοραισ

³⁹ και πρωτοκαθεδριασ εν ταισ συναγωγαισ και πρωτοκλισιασ εν τοισ δειπνοισ

⁴⁰ οι κατεσθιοντεσ τασ οικιασ των χηρων και προφασει μακρα προσευχομενοι ουτοι ληψονται περισσοτερον κριμα

⁴¹ και καθισασ ο ιησους κατεναντι του γαζοφυλακιου εθεωρει πωσ ο οχλοσ βαλλει χαλκον εις το γαζοφυλακιον και πολλοι πλουσιοι εβαλλον πολλα

⁴² και ελθουσα μια χηρα πτωχη εβαλεν λεπτα δυο ο εστιν κοδραντησ

⁴³ και προσκαλεσαμενοσ τουσ μαθητασ αυτου λεγει αυτοισ αμην λεγω υμιν οτι η χηρα αυτη η πτωχη πλειον παντων βεβληκεν των βαλλοντων εις το γαζοφυλακιον

⁴⁴ παντεσ γαρ εκ του περισσευοντοσ αυτοισ εβαλον

αυτη δε εκ της υστερησεωσ αυτησ παντα οσα ειχεν εβαλεν ολον τον βιον αυτησ

13

¹ και εκπορευομενου αυτου εκ του ιερου λεγει αυτω εισ των μαθητων αυτου διδασκαλε ιδε ποταποι λιθοι και ποταπαι οικοδομαι

² και ο ιησους αποκριθεις ειπεν αυτω βλεπεις ταυτασ τασ μεγαλασ οικοδομασ ου μη αφεθη λιθοσ επι λιθω οσ ου μη καταλυθη

³ και καθημενου αυτου εισ το οροσ των ελαιων κατεναντι του ιερου επηρωτων αυτον κατ ιδιαν πετροσ και ιακωβωσ και ιωαννησ και ανδρεασ

⁴ ειπε ημιν ποτε ταυτα εσται και τι το σημειον οταν μελλη παντα ταυτα συντελεισθαι

⁵ ο δε ιησους αποκριθεις αυτοισ ηρξατο λεγειν βλεπετε μη τισ υμασ πλανηση

⁶ πολλοι γαρ ελευσονται επι τω ονοματι μου λεγοντεσ οτι εγω ειμι και πολλουσ πλανησουσιν

⁷ οταν δε ακουσητε πολεμουσ και ακοασ πολεμων μη θροεισθε δει γαρ γενεσθαι αλλ ουπω το τελωσ

⁸ εγερθησεται γαρ εθνοσ επι εθνοσ και βασιλεια επι βασιλεια και εσονται σεισμοι κατα τοπουσ και εσονται λιμοι και ταραχαι αρχαι ωδινων ταυτα

⁹ βλεπετε δε υμεισ εαυτουσ παραδωσουσιν γαρ υμασ εισ συνεδρια και εισ συναγωγασ δαρησεσθε και επι ηγεμονων και βασιλεων σταθησεσθε ενεκεν εμου εισ μαρτυριον αυτοισ

¹⁰ και εισ παντα τα εθνη δει πρωτον κηρυχθηναι το ευαγγελιον

¹¹ οταν δε αγαγωσιν υμασ παραδιδοντεσ μη προμεριμνατε τι λαλησητε μηδε μελετατε αλλ ο εαν

δοθη υμιν εν εκεινη τη ωρα τουτο λαλειτε ου γαρ εστε υμεις οι λαλουντες αλλα το πνευμα το αγιον

12 παραδωσει δε αδελφος αδελφον εις θανατον και πατηρ τεκνον και επαναστησονται τεκνα επι γονεις και θανατωσουσιν αυτους

13 και εσεσθε μισουμενοι υπο παντων δια το ονομα μου ο δε υπομεινας εις τελος ουτος σωθησεται

14 οταν δε ιδητε το βδελυγμα της ερημωσεως το ρηθεν υπο δανιηλ του προφητου εστωσ οπου ου δει ο αναγινωσκων νοειτω τοτε οι εν τη ιουδαια φευγετωσαν εις τα ορη

15 ο δε επι του δωματος μη καταβατω εις την οικιαν μηδε εισελθετω αραι τι εκ της οικιας αυτου

16 και ο εις τον αγρον ων μη επιστρεψατω εις τα οπισω αραι το ιματιον αυτου

17 ουαι δε ταισ εν γαστρι εχουσαισ και ταισ θηλαζουσαισ εν εκειναισ ταισ ημεραισ

18 προσευχεσθε δε ινα μη γενηται η φυγη υμων χειμωνοσ

19 εσονται γαρ αι ημεραι εκειναι θλιψιοσ οια ου γεγονεν τοιαυτη απ αρχησ κτισεωσ ησ εκτισεν ο θεοσ εωσ του νυν και ου μη γενηται

20 και ει μη κυριοσ εκολοβωσεν τασ ημερασ ουκ αν εσωθη πασα σαρξ αλλα δια τουσ εκλεκτουσ ουσ εξελεξατο εκολοβωσεν τασ ημερασ

21 τοτε εαν τισ υμιν ειπη ιδου ωδε ο χριστοσ η ιδου εκει μη πιστευετε

22 εγερθησονται γαρ ψευδοχριστοι και ψευδοπροφηται και δωσουσιν σημεια και τερατα προσ το αποπλαναν ει δυνατον και τουσ εκλεκτουσ

23 υμεις δε βλεπετε ιδου προειρηκα υμιν παντα

24 αλλ εν εκειναισ ταισ ημεραισ μετα την θλιψιν εκεινην ο ηλιοσ σκοτισθησεται και η σεληνη ου δωσει το φεγγοσ αυτησ

25 και οι αστερες του ουρανου εσονται εκπιπτοντες και αι δυναμεις αι εν τοις ουρανοις σαλευθησονται

26 και τοτε οψονται τον υιον του ανθρωπου ερχομενον εν νεφελαις μετα δυναμεως πολλης και δοξης

27 και τοτε αποστελει τους αγγελους αυτου και επισυναξει τους εκλεκτους αυτου εκ των τεσσαρων ανεμων απ ακρου γης εως ακρου ουρανου

28 απο δε της συκης μαθετε την παραβολην οταν αυτης ηδη ο κλαδος απαλος γενηται και εκφυη τα φυλλα γινωσκετε οτι εγγυσ το θερος εστιν

29 ουτως και υμεις οταν ταυτα ιδητε γινομενα γινωσκετε οτι εγγυσ εστιν επι θυραις

30 αμην λεγω υμιν οτι ου μη παρελθη η γενεα αυτη μεχρι ου παντα ταυτα γενηται

31 ο ουρανος και η γη παρελευσεται οι δε λογοι μου ου μη παρελθωσιν

32 περι δε της ημερας εκεινης η ωρας ουδεις οιδεν ουδε οι αγγελοι οι εν ουρανω ουδε ο υιος ει μη ο πατηρ

33 βλεπετε αγρυπνειτε και προσευχεσθε ουκ οιδατε γαρ ποτε ο καιρος εστιν

34 ως ανθρωπος αποδημος αφεις την οικιαν αυτου και δους τοις δουλοις αυτου την εξουσιαν και εκαστω το εργον αυτου και τω θυρωρω ενειτειλατο ινα γρηγορη

35 γρηγορειτε ουν ουκ οιδατε γαρ ποτε ο κυριος της οικιας ερχεται οψε η μεσονυκτιου η αλεκτοροφωνιας η πρωι

36 μη ελθων εξαιφνης ευρη υμας καθευδοντας

37 α δε υμιν λεγω πασιν λεγω γρηγορειτε

14

1 ην δε το πασχα και τα αζυμα μετα δυο ημερας και εζητουν οι αρχιερεις και οι γραμματεις πως αυτον εν δολω κρατησαντες αποκτεινωσιν

² ελεγον δε μη εν τη εορτη μηποτε θορυβος εσται του λαου

³ και οντος αυτου εν βηθανια εν τη οικια σιμωνος του λεπρου κατακειμενου αυτου ηλθεν γυνη εχουσα αλαβαστρον μυρου ναρδου πιστικησ πολυτελουσ και συντριψασα το αλαβαστρον κατεχεεν αυτου κατα της κεφαλησ

⁴ ησαν δε τινεσ αγανακτουντεσ προς εαυτουσ και λεγοντεσ εισ τι η απωλεια αυτη του μυρου γεγονεν

⁵ ηδυνατο γαρ τουτο πραθηναι επανω τριακοσιων δηναριων και δοθηναι τοισ πτωχοισ και ενεβριμωντο αυτη

⁶ ο δε ιησουσ ειπεν αφετε αυτην τι αυτη κοπουσ παρεχετε καλον εργον ειργασατο εν εμοι

⁷ παντοτε γαρ τουσ πτωχοσ εχετε μεθ εαυτων και οταν θελητε δυνασθε αυτουσ ευ ποιησαι εμε δε ου παντοτε εχετε

⁸ ο εσχεν αυτη εποιησεν προελαβεν μυρισαι μου το σωμα εισ τον ενταφιασμον

⁹ αμην λεγω υμιν οπου εαν κηρυχθη το ευαγγελιον τουτο εισ ολον τον κοσμον και ο εποιησεν αυτη λαληθησεται εισ μνημοσυνον αυτησ

¹⁰ και ο ιουδασ ο ισκαριωτησ εισ των δωδεκα απηλθεν προς τουσ αρχιερεισ ινα παραδω αυτον αυτοισ

¹¹ οι δε ακουσαντεσ εχαρησαν και επηγγειλαντο αυτω αργυριον δουναι και εζητει πωσ ευκαιρωσ αυτον παραδω

¹² και τη πρωτη ημερα των αζυμων οτε το πασχα εθουον λεγουσιν αυτω οι μαθηται αυτου που θελεισ απελθοντεσ ετοιμασωμεν ινα φαγησ το πασχα

¹³ και αποστελλει δυο των μαθητων αυτου και λεγει αυτοισ υπαγετε εισ την πολιν και απαντησει υμιν ανθρωποσ κεραμιον υδατοσ βασταζων ακολουθησατε αυτω

¹⁴ και οπου εαν εισελθη ειπατε τω οικοδεσποτη οτι ο

διδασκαλος λεγει που εστιν το καταλυμα οπου το πασχα μετα των μαθητων μου φαγω

15 και αυτοσ υμιν δειξει ανωγειον μεγα εστρωμενον ετοιμον εκει ετοιμασατε ημιν

16 και εξηλθον οι μαθηται αυτου και ηλθον εις την πολιν και ευρον καθωσ ειπεν αυτοισ και ητοιμασαν το πασχα

17 και οψιασ γενομενησ ερχεται μετα των δωδεκα

18 και ανακειμενων αυτων και εσθιοντων ειπεν ο ιησουσ αμην λεγω υμιν οτι εις εξ υμων παραδωσει με ο εσθιων μετ εμου

19 οι δε ηρξαντο λυπεισθαι και λεγειν αυτω εις καθ εις μητι εγω και αλλοσ μητι εγω

20 ο δε αποκριθεισ ειπεν αυτοισ εις εκ των δωδεκα ο εμβαπτομενοσ μετ εμου εις το τρυβλιον

21 ο μεν υιοσ του ανθρωπου υπαγει καθωσ γεγραπται περι αυτου ουαι δε τω ανθρωπω εκεινω δι ου ο υιοσ του ανθρωπου παραδιδοται καλον ην αυτω ει ουκ εγεννηθη ο ανθρωποσ εκεινοσ

22 και εσθιοντων αυτων λαβων ο ιησουσ αρτον ευλογησασ εκλασεν και εδωκεν αυτοισ και ειπεν λαβετε φαγετε τουτο εστιν το σωμα μου

23 και λαβων το ποτηριον ευχαριστησασ εδωκεν αυτοισ και επιον εξ αυτου παντεσ

24 και ειπεν αυτοισ τουτο εστιν το αιμα μου το τησ καινησ διαθηκησ το περι πολλων εκχυνομενον

25 αμην λεγω υμιν οτι ουκετι ου μη πιω εκ του γενηματοσ τησ αμπελου εωσ τησ ημερασ εκεινησ οταν αυτο πινω καινον εν τη βασιλεια του θεου

26 και υμνησαντεσ εξηλθον εις το οροσ των ελαιων

27 και λεγει αυτοισ ο ιησουσ οτι παντεσ σκανδαλισθησεσθε εν εμοι εν τη νυκτι ταυτη οτι γεγραπται παταξω τον ποιμενα και διασκορπισθησεται τα

προβατα

²⁸ αλλα μετα το εγερθηναι με προαξω υμασ εισ την γαλιλαιαν

²⁹ ο δε πετροσ εφη αυτω και ει παντεσ σκανδαλισθησονται αλλ ουκ εγω

³⁰ και λεγει αυτω ο ιησουσ αμην λεγω σοι οτι συ σημερον εν τη νυκτι ταυτη πριν η δια αλεκτορα φωνησαι τρισ απαρνηση με

³¹ ο δε εκπερισσου ελεγεν μαλλον εαν με δεη συναποθανειν σοι ου μη σε απαρνησωμαι ωσαυτωσ δε και παντεσ ελεγον

³² και ερχονται εισ χωριον ου το ονομα γεθσημανη και λεγει τοισ μαθηταισ αυτου καθισατε ωδε εωσ προσευξωμαι

³³ και παραλαμβανει τον πετρον και ιακωβον και ιωαννην μεθ εαυτου και ηρξατο εκθαμβεισθαι και αδημονειν

³⁴ και λεγει αυτοισ περιλυποσ εστιν η ψυχη μου εωσ θανατου μεινατε ωδε και γρηγορειτε

³⁵ και προσελθων μικρον επεσεν επι τησ γησ και προσηυχето ινα ει δυνατον εστιν παρελθη απ αυτου η ωρα

³⁶ και ελεγεν αββα ο πατηρ παντα δυνατα σοι παρενεγκε το ποτηριον απ εμου τουτο αλλ ου τι εγω θελω αλλα τι συ

³⁷ και ερχεται και ευρισκει αυτοουσ καθευδοντασ και λεγει τω πετρω σιμων καθευδεισ ουκ ισχυσασ μιαν ωραν γρηγορησαι

³⁸ γρηγορειτε και προσευχεσθε ινα μη εισελθητε εισ πειρασμον το μεν πνευμα προθυμον η δε σαρξ ασθηνησ

³⁹ και παλιν απελθων προσηυξατο τον αυτον λογον ειπων

⁴⁰ και υποστρεψασ ευρεν αυτοουσ παλιν καθευδοντασ ησαν γαρ οι οφθαλμοι αυτων βεβαρημενοι και ουκ ηδεισαν τι αυτω αποκριθωσιν

41 και ερχεται το τριτον και λεγει αυτοις καθευδετε
2518 V-PAI-2P λοιπον και αναπαυεσθε 373 V-PMI-
2P απεχει ηλθεν η ωρα ιδου παραδιδοται ο υιος του
ανθρωπου εις τας χειρας των αμαρτωνων

42 εγειρεσθε αγωμεν ιδου ο παραδιδουσ με ηγγικεν

43 και ευθεωσ ετι αυτου λαλουντος παραγινεται ιουδας
εις των των δωδεκα και μετ αυτου οχλος πολυς μετα
μαχαιρων και ξυλων παρα των αρχιερων και των
γραμματεων και των πρεσβυτερων

44 δεδωκει δε ο παραδιδουσ αυτον συσημον αυτοις
λεγων ον αν φιλησω αυτος εστιν κρατησατε αυτον και
απαγαγετε ασφαλωσ

45 και ελθων ευθεωσ προσελθων αυτω λεγει αυτω
ραββι ραββι και κατεφιλησεν αυτον

46 οι δε επεβαλον επ αυτον τας χειρας αυτων και
εκρατησαν αυτον

47 εις δε τισ των παρεστηκοτων σπασαμενοσ την
μαχαιραν επαισεν τον δουλων του αρχιερωσ και αφειλεν
αυτον το ωτιον

48 και αποκριθεισ ο ιησουσ ειπεν αυτοις ωσ επι ληστην
εξηλθετε μετα μαχαιρων και ξυλων συλλαβειν με

49 καθ ημεραν ημην προσ υμασ εν τω ιερω διδασκων και
ουκ εκρατησατε με αλλ ινα πληρωθωσιν αι γραφαι

50 και αφεντεσ αυτον παντεσ εφυγον

51 και εις τισ νεανισκοσ ηκολουθησεν αυτω
περιβεβλημενοσ σινδωνα επι γυμνου και κρατουσιν αυτον
οι νεανισκοι

52 ο δε καταλιπων την σινδωνα γυμνοσ εφυγεν απ
αυτων

53 και απηγαγον τον ιησουν προσ τον αρχιερα και
συνερχονται αυτω παντεσ οι αρχιερεισ και οι πρεσβυτεροι
και οι γραμματεισ

54 και ο πετροσ απο μακροθεν ηκολουθησεν αυτω εωσ
εσω εις την αυλην του αρχιερωσ και ην συγκαθημενοσ

μετα των υπηρετων και θερμαινομενος προς το φως

55 οι δε αρχιερεις και ολον το συνεδριον εζητουν κατα του ιησου μαρτυριαν εις το θανατωσαι αυτον και ουχ ευρισκον

56 πολλοι γαρ εψευδομαρτυρουν κατ αυτου και ισαι αι μαρτυριαι ουκ ησαν

57 και τινες ανασταντες εψευδομαρτυρουν κατ αυτου λεγοντες

58 οτι ημεις ηκουσαμεν αυτου λεγοντος οτι εγω καταλυσω τον ναον τουτον τον χειροποιητον και δια τριων ημερων αλλον αχειροποιητον οικοδομησω

59 και ουδε ουτως ιση ην η μαρτυρια αυτων

60 και αναστας ο αρχιερευς εις μεσον επηρωτησεν τον ιησουν λεγων ουκ αποκρινη ουδεν τι ουτοι σου καταμαρτυρουσιν

61 ο δε εσιωπα και ουδεν απεκρινατο παλιν ο αρχιερευς επηρωτα αυτον και λεγει αυτω συ ει ο χριστος ο υιοσ του ευλογητου

62 ο δε ιησους ειπεν εγω ειμι και οψεσθε τον υιον του ανθρωπου εκ δεξιων καθημενον της δυναμεως και ερχομενον μετα των νεφελων του ουρανου

63 ο δε αρχιερευς διαρρηξασ τους χιτωνασ αυτου λεγει τι ετι χρειαν εχομεν μαρτυρων

64 ηκουσατε της βλασφημιασ τι υμιν φαινεται οι δε παντες κατεκριναν αυτον ειναι ενοχον θανατου

65 και ηρξαντο τινες εμπτυειν αυτω και περικαλυπτειν το προσωπον αυτου και κολαφιζειν αυτον και λεγειν αυτω προφητευσον και οι υπηρεται ραπισμασιν αυτον εβαλλον

66 και οντος του πετρου εν τη αυλη κατω ερχεται μια των παιδισκων του αρχιερευς

67 και ιδουσα τον πετρον θερμαινομενον εμβλεψασα αυτω λεγει και συ μετα του ναζαρηνου ιησου ησθα

68 ο δε ηρνησατο λεγων ουκ οιδα ουδε επισταμαι τι συ λεγεις και εξηλθεν εξω εις το προαυλιον και αλεκτωρ εφωνησεν

69 και η παιδισκη ιδουσα αυτον παλιν ηρξατο λεγειν τοις παρεστηκοσιν οτι ουτος εξ αυτων εστιν

70 ο δε παλιν ηρνειτο και μετα μικρον παλιν οι παρεστωτες ελεγον τω πετρω αληθως εξ αυτων ει και γαρ γαλιλαιος ει και η λαλια σου ομοιαζει

71 ο δε ηρξατο αναθεματιζειν και ομνυναι οτι ουκ οιδα τον ανθρωπον τουτον ον λεγετε

72 και εκ δευτερου αλεκτωρ εφωνησεν και ανεμνησθη ο πετρος το ρημα ο ειπεν αυτω ο ιησους οτι πριν αλεκτορα φωνησαι διασ απαρνηση με τρισ και επιβαλων εκλαιεν

15

1 και ευθεως επι το πρωι συμβουλιον ποιησαντες οι αρχιερεις μετα των πρεσβυτερων και γραμματεων και ολον το συνεδριον δησαντες τον ιησουν απηνεγκαν και παρεδωκαν τω πιλατω

2 και επηρωτησεν αυτον ο πιλατος συ ει ο βασιλευσ των ιουδαιων ο δε αποκριθεις ειπεν αυτω συ λεγεις

3 και κατηγορουν αυτου οι αρχιερεις πολλα

4 ο δε πιλατος παλιν επηρωτησεν αυτον λεγων ουκ αποκρινη ουδεν ιδε ποσα σου καταμαρτυρουνσιν

5 ο δε ιησους ουκετι ουδεν απεκριθη ωστε θαυμαζειν τον πιλατον

6 κατα δε εορτην απελυεν αυτοις ενα δεσμιον ονπερ ητουντο

7 ην δε ο λεγομενος βαραββας μετα των συστασιαστων δεδεμενος οιτινες εν τη στασει φονον πεποιηκεισιν

8 και αναβοησας ο οχλος ηρξατο αιτεισθαι καθως αι εποιει αυτοις

9 ο δε πιλατος απεκριθη αυτοις λεγων θελετε απολυσω υμιν τον βασιλεα των ιουδαιων

10 εγίνωσκεν γαρ οτι δια φθονον παραδεδωκεισαν αυτον οι αρχιερειοι

11 οι δε αρχιεριοι ανεσεισαν τον οχλον ινα μαλλον τον βαραββαν απολυση αυτοιοις

12 ο δε πιλατοοσ αποκριθειοις παλιν ειπεν αυτοιοις τι ουν θελετε ποιησω ον λεγετε βασιλεα των ιουδαιων

13 οι δε παλιν εκραξαν σταυρωσωσν αυτον

14 ο δε πιλατοοσ ελεγεν αυτοιοις τι γαρ κακον εποιησεν οι δε περισσοτερωοσ εκραξαν σταυρωσωσν αυτον

15 ο δε πιλατοοσ βουλομενοοσ τω οχλω το ικανον ποιησαι απελυσεν αυτοιοις τον βαραββαν και παρεδωκεν τον ιησουν φραγελλωοσασ ινα σταυρωθη

16 οι δε στρατιωται απηγαγον αυτον εσω της αυλης ο εστιν πραιτωριον και συγκαλουοσιν ολην την σπειραν

17 και ενδυουοσιν αυτον πορφυραν και περιτιθεαοσιν αυτω πλεξαντεοσ ακανθινον στεφανον

18 και ηρξαντο ασπαζεοσθαι αυτον χαιρε ο βασιλευοσ των ιουδαιων

19 και ετυπτον αυτου την κεφαλην καλαμω και ενεπτουοσν αυτω και τιθεντεοσ τα γονατα προσεκυνουοσν αυτω

20 και οτε ενεπαιξαν αυτω εξεδυοσαν αυτον την πορφυραν και ενεδυοσαν αυτον τα ιματια τα ιδια και εξαγουοσιν αυτον ινα σταυρωσωοσιν αυτον

21 και αγγαρευουοσιν παραγοντα τινα σιμωνα κυρηναιον ερχομενον απ αγρου τον πατερα αλεξανδρου και ρουφου ινα αρη τον σταυρον αυτου

22 και φερουοσιν αυτον επι γολγοθα τοπον ο εστιν μεθερμηνευομενον κρανιου τοποοσ

23 και εδιδουοσν αυτω πιειν εομυρνιοσμενον οινον ο δε ουκ ελαβεν

24 και σταυρωοσαντεοσ αυτον διαμεριζονται τα ιματια αυτου βαλλοντεοσ κληρον επ αυτα τιοσ τι αρη

- 25 ην δε ωρα τριτη και εσταυρωσαν αυτον
26 και ην η επιγραφη της αιτιας αυτου επιγεγραμμενη
ο βασιλευσ των ιουδαιων
27 και συν αυτω σταυρουσιν δυο ληστας ενα εκ δεξιων
και ενα εξ ευωνυμων αυτου
28 και επληρωθη η γραφη η λεγουσα και μετα ανομων
ελογισθη
29 και οι παραπορευομενοι εβλασφημουν αυτον
κινουντες τασ κεφαλασ αυτων και λεγοντες ουα ο
καταλυων τον ναον και εν τρισιν ημεραισ οικοδομων
30 σωσον σεαυτον και καταβα απο του σταυρου
31 ομοιωσ και οι αρχιερεις εμπαιζοντες προσ αλληλουσ
μετα των γραμματεων ελεγον αλλουσ εσωσεν εαυτον ου
δυναται σωσαι
32 ο χριστοσ ο βασιλευσ του ισραηλ καταβατω νυν απο
του σταυρου ινα ιδωμεν και πιστευσωμεν αυτω και οι
συνεσταυρωμενοι αυτω ωνειδιζον αυτον
33 γενομενησ δε ωρασ εκτησ σκοτοσ εγενετο εφ ολην
την γην εωσ ωρασ ενατησ
34 και τη ωρα τη ενατη εβοησεν ο ιησουσ φωνη
μεγαλη λεγων ελωι ελωι λιμα σαβαχθανι ο εστιν
μεθερμηνευομενον ο θεοσ μου ο θεοσ μου εισ τι με
εγκατελιπεσ
35 και τινεσ των παρεστηκοτων ακουσαντεσ ελεγον
ιδου ηλιαν φωνει
36 δραμων δε εισ και γεμισασ σπογγον οξουσ περιθεισ
τε καλαμω εποτιζεν αυτον λεγων αφετε ιδωμεν ει ερχεται
ηλιασ καθελειν αυτον
37 ο δε ιησουσ αφεισ φωνην μεγαλην εξεπνευσεν
38 και το καταπετασμα του ναου εσχισθη εισ δυο απο
ανωθεν εωσ κατω
39 ιδων δε ο κεντυριων ο παρεστηκωσ εξ εναντιασ
αυτου οτι ουτωσ κραξασ εξεπνευσεν ειπεν αληθωσ ο

ανθρωπος ουτος υιος ην θεου

⁴⁰ ησαν δε και γυναικες απο μακροθεν θεωρουσαι εν αις ην και μαρια η μαγδαληνη και μαρια η του ιακωβου του μικρου και ιωση μητηρ και σαλωμη

⁴¹ αι και οτε ην εν τη γαλιλαια ηκολουθουν αυτω και διηκουνουν αυτω και αλλαι πολλαι αι συναναβασαι αυτω εις ιεροσολυμα

⁴² και ηδη οφιασ γενομενης επει ην παρασκευη ο εστιν προσαββατον

⁴³ ηλθεν ιωσηφ ο απο αριμαθαιας ευσημων βουλευτησ οσ και αυτος ην προσδεχομενος την βασιλειαν του θεου τολμησασ εισηλθεν προσ πιλατον και ητησατο το σωμα του ιησου

⁴⁴ ο δε πιλατος εθαυμασεν ει ηδη τεθνηκεν και προσκαλεσαμενος τον κεντυριωνα επηρωτησεν αυτον ει παλαι απεθανεν

⁴⁵ και γνουσ απο του κεντυριωνος εδωρησατο το σωμα τω ιωσηφ

⁴⁶ και αγορασασ σινδονα και καθελων αυτον ενειλησεν τη σινδονι και κατεθηκεν αυτον εν μνημειω ο ην λελατομημενον εκ πετρασ και προσεκυλισεν λιθον επι την θυραν του μνημειου

⁴⁷ η δε μαρια η μαγδαληνη και μαρια ιωση εθεωρουν που τιθεται

16

¹ και διαγενομενου του σαββατου μαρια η μαγδαληνη και μαρια ιακωβου και σαλωμη ηγορασαν αρωματα ινα ελθουσαι αλειψωσιν αυτον

² και λιαν πρωι της μιας σαββατων ερχονται επι το μνημειον ανατειλαντοσ του ηλιου

³ και ελεγον προσ εαυτασ τισ αποκυλισει ημιν τον λιθον εκ της θυρασ του μνημειου

4 και αναβλεψασαι θεωρουσιν οτι αποκεκυλισται ο λιθος ην γαρ μεγασ σφοδρα

5 και εισελθουσαι εις το μνημειον ειδον νεανισκον καθημενον εν τοις δεξιοις περιβεβλημενον στολην λευκην και εξεθαμβηθησαν

6 ο δε λεγει αυταισ μη εκθαμβεισθε ιησουν ζητειτε τον ναζαρηνον τον εσταυρωμενον ηγερθη ουκ εστιν ωδε ιδε ο τοπος οπου εθηκαν αυτον

7 αλλ υπαγετε ειπατε τοις μαθηταισ αυτου και τω πετρω οτι προαγει υμασ εις την γαλιλαιαν εκει αυτον οψεσθε καθωσ ειπεν υμιν

8 και εξελθουσαι εφυγον απο του μνημειου ειχεν δε αυτασ τρομοσ και εκστασισ και ουδενι ουδεν ειπον εφοβουντο γαρ

9 αναστασ δε πρωι πρωτη σαββατου εφανη πρωτον μαρια τη μαγδαληνη αφ ησ εκβεβληκει επτα δαιμονια

10 εκεινη πορευθεισα απηγγειλεν τοις μετ αυτου γενομενοισ πενθουσιν και κλαιουσιν

11 κακεινοι ακουσαντεσ οτι ζη και εθεαθη υπ αυτησ ηπιστησαν

12 μετα δε ταυτα δυσιν εξ αυτων περιπατουσιν εφανερωθη εν ετερα μορφη πορευομενοισ εις αγρον

13 κακεινοι απελθοντεσ απηγγειλαν τοις λοιποισ ουδε εκεινοισ επιστευσαν

14 υστερον ανακειμενοισ αυτοισ τοις ενδεκα εφανερωθη και ωνειδισεν την απιστιαν αυτων και σκληροκαρδιαν οτι τοις θεασαμενοισ αυτον εγηγερμενον ουκ επιστευσαν

15 και ειπεν αυτοισ πορευθεντεσ εις τον κοσμον απαντα κηρυξατε το ευαγγελιον παση τη κτισει

16 ο πιστευσασ και βαπτισθεις σωθησεται ο δε απιστησασ κατακριθησεται

17 σημεια δε τοις πιστευσασιν ταυτα παρακολουθησει

εν τω ονοματι μου δαιμονια εκβαλουσιν γλωσσαισ
λαλησουσιν καιναισ

¹⁸ οφεισ αρουσιν καν θανασιμον τι πιωσιν ου μη αυτουσ
βλαψη επι αρρωστουσ χειρασ επιθησουσιν και καλωσ
εξουσιν

¹⁹ ο μεν ουν κυριοσ μετα το λαλησαι αυτοισ ανεληφθη
εισ τον ουρανον και εκαθισεν εκ δεξιων του θεου

²⁰ εκεινοι δε εξελθοντεσ εκηρυξαν πανταχου του
κυριου συνεργουντοσ και τον λογον βεβαιουντοσ δια των
επακολουθουντων σημειων αμην

Ἡ Καινὴ Διαθήκη
**The Greek New Testament according to the Byzantine
Text form. Robinson-Pierpont 2018 edition**

Public Domain

Language: Ἑλληνικά (Greek, Ancient)

Dialect: Koine

Translation by: Maurice A. Robinson and William G. Pierpont

This public domain Bible translation is brought to you courtesy of eBible.org. If you would like to make a donation to help keep free Bible access like this going, please visit <https://eBible.org/give.php>.

2024-01-09

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Apr 2025 from source files
dated 13 Jan 2024

b320f4f6-a7ea-551a-b958-9885c39d847e